

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΟΡΜΙΓΖ

ΤΟΜΟΣ Α΄

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ Β΄

ΑΘΗΝΑΙ

1969

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Λουκάς Λουκά

Ἀπρίλιος 2021

Κωνσταντῖνος Πρίγγος

Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.τ.Χ.᾽Ε.

(1892-1964)

Εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων

Ψηφιοποίηση, διόρθωση κειμένων και σχεδιασμός έξωφύλλου:

Λουκάς Λουκάς: louka.loukas@gmail.com

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης: gerry.monk@gmail.com

Ἡ πληκτρολόγηση τῶν κειμένων ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα “MK” τοῦ κ. Δημητρίου Παπαδοπούλου, τὸ ὁποῖο διατίθεται δωρεάν στὴν ἰστοσελίδα

<https://papline.gr/>

Περιεχόμενα

Κωνσταντῖνος Πρίγγος	1
Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ	8
Εἰς τὸν Ὁρθρον.....	8
Εἰς τὸν Νυμφῶνα.....	8
«Ἀλληλούια», Τὸ σύντομον	8
«Ἀλληλούια», Τὸ Ἄργον μέλος ἀρχαῖον	9
Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Τὸ Ἄργον.....	10
Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Τὸ σύντομον.....	14
Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος	15
Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ.....	15
Δόξα, Ἄορατε Κριτὰ	17
Καὶ νῦν, Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου	18
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος.....	21
Ῥδὴ ἀ΄	21
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	21
Ῥδὴ ἡ΄	22
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	23
Ῥδὴ θ΄.....	24
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	25
Ἑξαποστειλάριον.....	26
Εἰς τοὺς αἶνους	27
Πασαπνοάριο	28
ιδιόμελον, Ἐρχόμενος ὁ Κύριος.....	29
ιδιόμελον, Φθάσαντες πιστοί.....	33
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἐρχόμενος	35
Εἰς τὸν στίχον.....	38
Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον	38
Κύριε, τὰ τελευτάτα	40
Τῆς ξηρανθείσης συκῆς.....	42
Δόξα-Καὶ νῦν, Δευτέραν Εὐάν	43
Τῆ Ἀγία καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ.....	45
Εἰς τὸν Ὁρθρον.....	45
Εἰς τὸν Νυμφῶνα.....	45
Καθίσματα εἰς ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος	45
Τὸν Νυμφίον ἀδελφοί	46
Δόξα, Βουλευτήριον Σωτήρ	47
Καὶ νῦν, Ὁ Ἰούδας τῆ γυνῆ.....	49
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος.....	51
Ῥδὴ ἡ΄	51
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	52
Ῥδὴ θ΄.....	52
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος.....	53
Ἑξαποστειλάριον.....	54
Εἰς τοὺς αἶνους	55
Πασαπνοάριο	55
ιδιόμελον, Ἐν ταῖς λαμπρότησι	56
ιδιόμελον, Ὁ τῆς ψυχῆς ραθυμία.....	59
Δόξα-Καὶ νῦν, Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον	62
Εἰς τὸν στίχον.....	64
Δεῦτε πιστοί	64
Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ	66

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος	68
Δόξα-Καὶ νῦν, Ἴδού σοι τὸ τάλαντον	70
Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.....	72
Εἰς τὸν Ὁρθρον.....	72
Εἰς τὸν Νυμφῶνα	72
Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος	72
Πόρνη προσῆλθέ σοι	72
Δόξα, Ἰούδας ὁ δόλιος	74
Καὶ νῦν, Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ	75
Οἱ εἰρμὸι τοῦ κανόνος.....	77
ᾠδὴ γ'	77
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	77
ᾠδὴ η'	78
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	79
ᾠδὴ θ'	80
Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος	81
Ἑξαποστειλάριον.....	82
Εἰς τοὺς αἴνους	83
Πασαπνοάριο	84
ιδιόμελον, Σὲ τὸν τῆς Παρθένου	85
ιδιόμελον, Τὸ πολυτίμητον μύρον	86
ιδιόμελον, Ὅτε ἡ ἀμαρτωλὸς	88
ιδιόμελον, ᾠ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος	89
Δόξα, Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε	91
Καὶ νῦν, Ἡ βεβυθισμένη	92
Εἰς τὸν στίχον.....	93
Σήμερον ὁ Χριστὸς	94
Ἐπλωσεν ἡ Πόρνη.....	95
Προσῆλθε Γυνή.....	96
Ἡ ἀπεγνωσμένη	98
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (ἀργὸν).....	99
Δόξα-Καὶ νῦν, Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις (σύντομον).....	110
Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.....	116
Εἰς τὸν ἔσπερινόν	116
Κεκραγάριον	116
ιδιόμελα	117
Συντρέχει λοιπόν	118
Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε.....	120
Ἰούδας ὁ προδότης.....	122
Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος	123
Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας	125
Δόξα-Καὶ νῦν, Γέννημα ἐχιδνῶν	126
Εἰς τὸν Ὁρθρον.....	129
Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα	129
Οἱ εἰρμὸι τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος.....	130
ᾠδὴ α'	130
ᾠδὴ γ'	131
ᾠδὴ θ'	131
Εἰς τοὺς Αἴνους	132
Πασαπνοάριο	133
ιδιόμελον, Συντρέχει λοιπόν.....	134
ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε.....	135
ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ προδότης.....	137

ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.....	138
Δόξα-Καὶ νῦν, Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαίας	140
Εἰς τὸν στίχον.....	142
Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ.....	143
Σήμερον ὁ Ἰούδας	144
Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει	147
Μηδεὶς ὧ πιστοὶ	149
Δόξα, Ὁ τρόπος σου δολιότητος.....	151
Καὶ νῦν, Μυσταγωγῶν σου Κύριε.....	153
Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων καὶ Ἀχράντων Παθῶν	156
Εἰς τὸ Ἀλληλούϊα	156
«Ἀλληλούϊα», Τὸ σύντομον	156
«Ἀλληλούϊα», Τὸ Ἀργὸν μέλος ἀρχαῖον.....	157
Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, Τὸ Ἀργὸν	158
Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, Τὸ Σύντομον	164
Ἀντίφωνον α΄	165
Ἀντίφωνον β΄	168
Ἀντίφωνον γ΄	170
Κάθισμα, Ἐν τῷ δεῖπνῳ	174
Ἀντίφωνον δ΄	175
Ἀντίφωνον ε΄	179
Ἀντίφωνον ς΄	182
Κάθισμα, Ποῖός σε τρόπος	186
Ἀντίφωνον ζ΄	187
Ἀντίφωνον η΄	190
Ἀντίφωνον θ΄	193
Κάθισμα, Ὡ πῶς Ἰούδας.....	195
Ἀντίφωνον ι΄	196
Ἀντίφωνον ια΄	199
Ἀντίφωνον ιβ΄	202
Κάθισμα, Ὅτε παρέστης	207
Ἀντίφωνον ιγ΄	208
Ἀντίφωνον ιδ΄	211
Ἀντίφωνον ιε΄	213
Κάθισμα, Ἐξηγόρασας ἡμᾶς	217
Μακαρισμοί	218
Προκείμενον	229
Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος.....	230
ᾠδὴ ε΄	230
ᾠδὴ η΄	231
ᾠδὴ θ΄	232
Ἐξαποστειλάριον.....	232
Εἰς τοὺς αἶνους.....	233
Πασαπνοάριο.....	233
Ἰδιόμελα	235
Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν.....	235
Ἐκαστον μέλος	238
Σταυρωθέντος σου Χριστέ.....	239
Δόξα, Ἐξέδυσάν με (σύντομον).....	241
Δόξα, Ἐξέδυσάν με ἕτερον (ἀργὸν σύντομον)	242
Καὶ νῦν, Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα.....	244

Εἰς τὸν στίχον.....	245
ἰδιόμελα.....	246
Πᾶσα ἡ κτίσις	246
Λαὸς δυσσεβῆς.....	247
Σήμερον σὲ θεωροῦσα	249
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα.....	250
Δόξα, Κύριε, ἀναβαίνοντός σου	252
Καὶ νῦν, Ἦδη βάπτεται κάλαμος	254
Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ	258
ᾠρα Α'.....	258
ᾠρα Γ'.....	261
ᾠρα ΣΤ'	266
ᾠρα Θ'	272
Δόξα-Καὶ νῦν, Σήμερον κρεμᾶται	276
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	278
Κεκραγᾶριον	278
ἰδιόμελα.....	280
Πᾶσα ἡ κτίσις	281
Λαὸς δυσσεβῆς.....	284
Σήμερον σὲ θεωροῦσα	286
Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα.....	288
Σήμερον ὁ Δεσπότης.....	289
Δόξα, ὦ! πῶς ἡ παράνομος	291
Καὶ νῦν, Φοβερόν καὶ παράδοξον.....	294
Εἰς τὸν στίχον.....	297
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν	297
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ	299
Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς.....	300
Ὅτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ.....	301
Δόξα-Καὶ νῦν, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον.....	302
Ἄπολυτίκια.....	306
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ.....	309
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	309
Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος	312
Σινδόνι καθαρά	312
Δόξα, δεῖξον ἡμῖν	313
Καὶ νῦν, Ἐξέστησαν χοροὶ	314
Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδῇ.....	315
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.....	316
Οἱ εἰρμὸι τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος.....	318
ᾠδὴ α'.....	318
ᾠδὴ γ'.....	319
ᾠδὴ δ'.....	320
ᾠδὴ ε'.....	320
ᾠδὴ ς'.....	321
ᾠδὴ ζ'.....	322
ᾠδὴ η'.....	323
ᾠδὴ θ'.....	323
Τὰ ἐγκώμια	324
Στάσις α'.....	324
Στάσις β'.....	325
Στάσις γ'.....	325

Εἰς τοὺς Αἶνους	326
Πασαπνοάριο.....	326
ἰδιόμελα	327
Σήμερον συνέχει τάφος	327
Τί τὸ δρώμενον θέαμα.....	329
Δεῦτε ἰδῶμεν τὴν ζωὴν.....	330
Ἠτήσατο Ἰωσήφ	332
Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς	333
Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Πρωτῷ	336
Κεκραγάριον	336
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα	337
Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς	338
Κυκλώσατε λαοὶ Σιών	339
Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν	339
Τῷ πάθει σου, Χριστέ.....	340
ἰδιόμελα	341
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνεφέρε μοι	342
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου	344
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου.....	346
Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς	347
Καὶ νῦν, Τὴν παγκόσμιον δόξαν.....	350

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούια. (γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούια. (γ')

τροπάριο

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίας τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☩

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ☩

«Ἀλληλούια», Τὸ σύντομον

Ἦχος λ π δι —¹²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

Α α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

«Ἀλληλουῖα», Τὸ Ἄγρον μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς̣ —¹²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ι ι ι ς̣ ι ι ι ι ι

ι ι ς̣ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α ι α α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ιου ουου ου ι ι

ἡ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α ⁶λ α α α α α α α

λα α α α α α α α α α α λα α α α α

α α α α α α ^π9 Α α α αλ λη η η λου

⁶λ ου ου ου ου ου ου ⁶λ ου ου ου ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

⁶λ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α α α ^γδ

Ἰδού ὁ Νυμφίος, Τὸ Ἄργον

Ἦχος λ π δ Νη —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υ μ φι ἰ

ο ο ος ^γδ ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ερ χε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^χλ ε ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου του γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ιν ον ευ ρη η η

η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου του ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου ου ⁹ μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου ου

κρα α ζου σα Α α α α α α α α γι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α α

α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Α γι ι ι ο ο ο ο ος ει ει

ει ει ει ει ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η ο ο ο ο ος η μω ω ω

ω ων προ στα σι ι αις των Α α α α σω μα α

α α α α των σω ω ω ω ω σο ο ον η η

η μας

Ἐντὶ «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων» τῇ μὲν Ἁγία καὶ Μ. Τρίτῃ, ψάλλεται «πρεσβείαις τοῦ

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, Τὸ σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἐρχεται ἐν τῷ μεσσητῆς
νυμφίος καὶ μακάριος ὁ δούλος ὁ ἐρησει
γρηγοροῦντα ἀναξιόδεπα ἀλιν ὁ ἐρη
σειραθυμούντα βλεπέουν ψυχῆ μου μητῶ
πνω κατενεχθῆς ἰναμητῶθανα
ατῶπαράδοθῆς καὶ τῆς βασιλείας ἐξω
κλεισθῆς ἀλλὰ ἀνα ἀνηψὸν κραζούσα
Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος εἰς Ὁ Θεός ἡμῶν

 δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

 μα α α ας

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

ἦχος α'

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητα, ὃ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄorate Κριτά, ἐν σαρκὶ καθωράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι; ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

ἦχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ἄσμασιν· ὃ γὰρ Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἔτασμούς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου ραπισθεὶς ἐπὶ κόρης· τὰ πάντα προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα πάθη σου.

Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος $\frac{4}{\bar{q}}$ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

 Τα παθη τα α σε ε ε πτα α α α η

 πα α ρου ου ου σα α η η με ε ε ρα

ως φω τα α σω ω στι ι ι κα α α α α α

να α τε ε ε ελ λει ει τω ω κο ο ο σμω

Χρι στο ος γα α α αρ ε πει ει ει γε ε ται αι αι αι

αι αι του πα θει ει ν α α α α γα θο ο ο ο ο ο

τη τι ο ο ο ο τα συ υ υμπα αν τα α α α α

εν τη δρα α κι ι ι ι πε ε ρι ι ε ε ε

χων κα τα α δε ε χε ε ται αι αι αι αναρ τη η

θη η η η ναι αι ε εν ξυ υ υ λω του

σω ω σαι αι αι τον α α α α αν θρω ω ω ω

πο ο ον

Δόξα, Λόγατε Κριτά

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἦχος ἦ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.7*

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δ ο ρα τε ε κρι ι ι τα α α α α εν

σα αρ κι ι ι ι πω ως ω ω ρα α α θης

και ερ χη η υ υπ α α αν δρω ω ω ω ν πα

ρα α νο ο ο ο μω ω ν κτα αν θη η η ναι

η μω ω ν το ο ο ο κα τα α α κρι ι μα α α α

α α κα τα κρι ι νω ω ω ω ν τω πα α α α α

α θη Σου ο ο ο ο θεν αι αι αι νε ε σι ι ι

 εν μεγα λω ω συ υ υ υ νη ην και αι δο ο ο

 ξαν α να α πε εμπο ον τε ε ε ε εστη ε ξου ου

 σι ι ι ι α α σου ου Λο ο ο γε συμ

 φω ω νω ω ως προ σφε ε ε ε ε ρο ο ο ο

 με ε εν

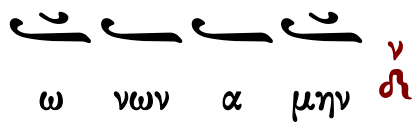
Και νϋν, Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου

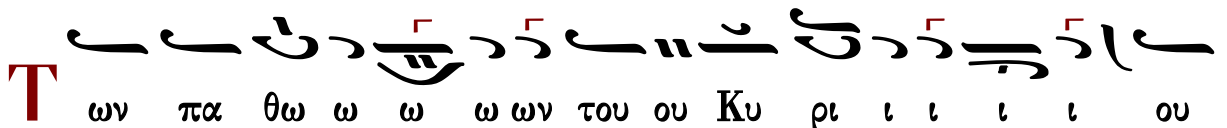
Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον

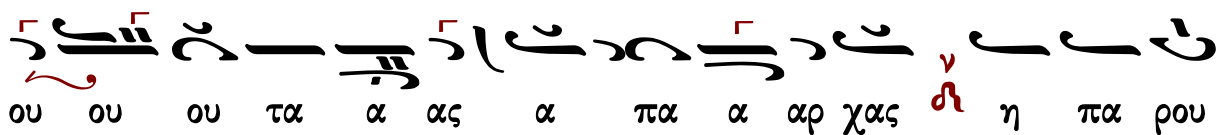
Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.8*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

Τ ων πα θω ω ω ωων του ου Κυ ρι ι ι ι ι ου

 ου ου ου τα α ας α πα α αρχας η πα ρου

ου ου ουου σα α η με ε ε ε ε ρα α α α λα

α α αμ προ φο ο ρει δε ευ τε ε ουουν φι

ι λε ο ορ τοι οι υ παν τη η η σω ω ω μεν α α

α α σμα α α α σι ο ο γα αρ κτι ι ι ι ι

στης ε ε ε ε ε ερ χε ται Σταυ ρο ο ον κα

α α τα δε ε ε ε ξα α α α σθαι ε ε τα α

σμου ου ου ου ου ους και μα α α α α στι γας Πι

λα α α τω ω ω χρι νο ο ο με ε ε ε ε νος

ο ο ο ο ο ο ο ο θε εν και αι αι εκ δου ου

ου ου ου ου ου ουου λου ρα πι ι ι σθει ει ει ει ει

εις ε ε ε πι κο ο ο ο ρης τα πα αν

τα α προ ο ο σι ι ε ε ε ται αι αι αι ι ι να

α σω ω ω ω ση η τον αν θρω ω πο ον δι α του ου

το ο ο ο ο βο ο ο η η η σω ω ω μεν φι

λα α αν θρω πε ε ε Χρι ι στε ε ε ε ε ο

ο ο Θε ε ος των πται σμα των δω ρησαι τη η ην

α α α φε ε ε σιν τοις προσ κυ νου σι ιν εν

πι ι ι ι ι σται τα α α α χρα α αν τα Πα

α α θη η η η σου

το τέλος πα α θη η σου ου ου ου

Οἱ εἰρημοὶ τοῦ κανόνος

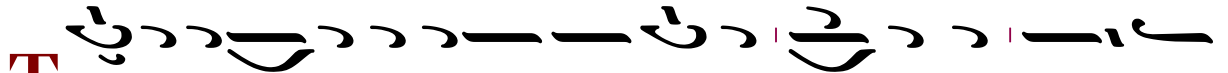
Ψδὴ α'

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαιομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναζηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ψδὴ α'

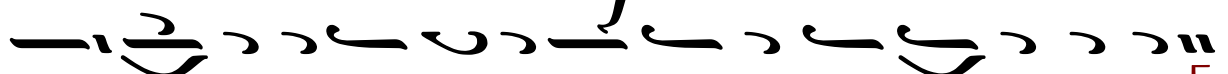
Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.10*

T ω τη η ν α βα τον κυ μαι νο με νη η θ α λα σ σ αν θει ω

 αυ του προ στα γμα τι α να ξη ρα α να αν τι ι και πε

 ζευ σαι δι αυ της τον Ισ ρα η λι την λα ον καθο

 δη γη σαν τι Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε

 δο ξασται

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ψδὴ α'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.11*

T ω τη η ν α βα α τον κυ μαι νο με νη η η η θ α λα α σ

σαν θει ω αυ του προ ο ο στα γμα α τι α να ξη ρα α α

ναν τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι πε ε

ζευσαι αι δι ι α α αυ της τον ισ ρα η λι ι ι

ι την λα ο ον κα α θο ο δη γησαν τι ι Κυ ρι

ι ω α α σω ω μεν εν δο ο ζωως γα αρ δε δο ξα

α σται αι αι

Ψδὴ η'

Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπειρῷ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ. Ἄειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ η'

Ἦχος Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.11*

Ε φρι ξε παι δων ευ α γων το ο μο στο λον ψυ

χης α σπι λον σω μα και ει ξε το τρα φεν εν α πει ρω

υ λη α κα μα τον πυρ α ει ζω ου δε εκ μα
 ραν θει σης φλο γος δι αι ω νι ζων υ μνος α νε
 μελ πε το τον Κυ ρι ι ον παν τα τα ερ γα α υ μνει τε και
 υ περ υ ψου τειεις παν τας τους αι ω νας

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ᾠδὴ η'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.12*

ε φρι ι ξε ε παι δων ε ευ α α α γων το
 ο μο στο ο λον ψυ υ χη η ης α α σπι ι λον σω
 ω ω μα και ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ξε ε το τρα α α α α φε ε ε ε
 ε ε λε ε ε ε ε εν εν α πει ρω υ

υ υ λη η α α κα α α α α μα α τον πυρ α

ει ζω ω ου δε εκ μα ρα αν θει ει ει ει ση

ης φλο γος δι αι ω νι ζωων υ υ υ μνος α νε

μελ πε το τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο ο

ο ον υ υ μνει ει τε ε ε τα ε ε ερ γα και υ

πε ερ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας

του ους αι ω ω ω να α ας

Ψδὴ θ'

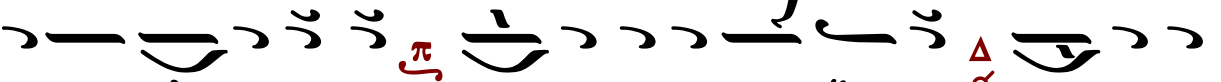

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων, ταύτην μακαρίζοντες πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνομεν.

ψδὴ θ'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.13*

ε με γα λυνας Χρι στε την τε κου ουσαν σε Θε

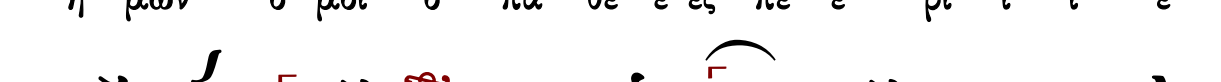

 ο το κον αφ ης ο Πλα στης η μων ο μοι ο πα θες

 περι ε ε θου σω μα το των η με τε ρων λυ τη ρι

 ον αμ πλα κη μα των ταυ την μα κα ρι ζον τες πασαι γε

 νε αι σε με γα λυ νο μεν

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

ᾠδὴ θ'

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

 ε με ε γα λυ υ να ας Χρι ι ι στε την τε

 κου ου ου ου σα α αν σε ε Θε ε ο το ο ο

 κον αφ η ης ο ο Πλα α α α α α στη ης

 η μων ο μοι ο πα θε ε ες πε ε ρι ι ι ε

 ε ε θου σω ω ω μα το των η η με τε ε ε ε

ρων ^Δ λυ τη ρι ι ο ο ον α αμ πλα α κη μα α
 α των τα α α α αυ την μα κα ρι ζο ον τε ες
 πα ασαι γε νε αι αι σε ε με ε γα λυ νο ο με ε
 εν ^π

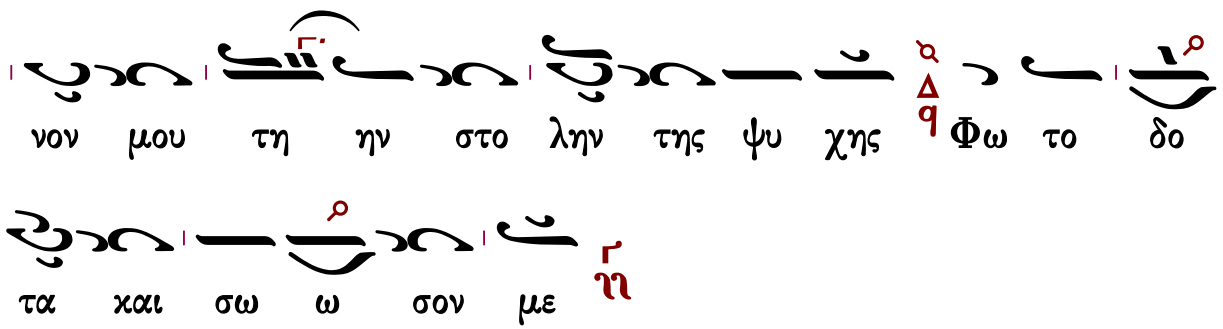
Ἑξαποστειλάριον

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω
 ω ^π Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και
 εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ^π
 ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

Θις τούς αἶνους

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοαῖς, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ, οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἦχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. τὸ ἴδιο ☩

ἦχος πλ.α'

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθους Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάζωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο ☩

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἴδιαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι προφήτην πάντα οὐ γέγραπται εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν, ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιῶνται ὡς νεκρόν, ὅμως θαρσεῖτε, τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πασαπνοάριο

Ἦχος ♩ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ

το ο ον εν τοι οι οισ υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε

ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θ ε ε ε ε ω π ρ

ιδιόμελον, Έρχόμενος ό Κύριος

Ήχος 4/8 Πα ρ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.16*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ρ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ρ

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ου ου σι

ο ον πα α α θος ρ τεις Α πο στο λεις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ρ ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ρ και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που ^η και θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του ^{π η} Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^{π η} συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^η και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^{π η} ι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^η και α κου σω μεν βο ω ω ω ω ν

τος α αυ του ου ου ^η ουκ ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^{π η} αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ον υ υ υ μων και συν α νυ

ψω υ υ μας εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η η

ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α τω ω ν ου ου

ρα νω ω ν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

τὸ αὐτὸ

Ε ρ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε ε κου ου ου σι

ο ον πα α α θος τοις Α πο στο λοις ε λε γεν εν

τη η η η ο ο ο δω ^π9 ι δου α να βαι

νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ μα ^π9 και πα ρα δο

θη σε ται ο Υι ος του α αν θρω ω που ^π9 κα θως γε

ε γρα πται πε ρι ι ι ι α α αυ του ^π9 Δευ τε

ουν και η μεις κε κα θαρ με ναι αις δι α α νοι οι οι

αις ^π9 συμ πο ρευ θω μεν αυ τω και συ σταυ ρω ω

θω ω μεν ^π9 και νε κρω θω ω μεν δι αυ τον ταις του

βι ι ου η δο ναις ^π9 ι να και συ ζη η σω ω

ω μεν αυ τω ^π9 και α κου σω μεν βο ω ω ω ω ν

τος α αυ του ου ου ^π9 ουκ ε ε ε ε ε ε τι εις την ε

πι γει ον Ι ε ρου σα λη ημ δι α το πα θειν ^{π ρ} αλ

λα α να βαι νω προς τον Πα τε ε ρα α

μου ^η και Πα τε ρα υ μων και Θε ο ον μου

και Θε ο ο ο ο ον υ υ υ μων ^{π ρ} και συν α νυ

ψω υ υ μας ^η εις την α νω Ι ε ρου σα α λη η η

ημ εν τη Βα σι λει ει ει α α τω ω ων ου ου

ρα νω ων ^{π ρ}

ιδιόμελον, Φθάσαντες πιστοί

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.18*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω ^Α

αι νει τε αυ τον ^Χ εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ

γα α α α νω ^π ρ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι ^π ρ το σω τη

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου ^χ ρ την

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν ^π ρ ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι

α ^χ ρ συν ε γει ρη η και αι η η μας ^γ η νε κρω θε ε

εν τας τη α μαρ τι ι ι α ^δ χ ως α γα θος και

αι φι λα ανθρω πος ^Δ ρ ^π ρ

Δ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις ^Δ ρ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου ^χ ^Δ ^δ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ον ^π ^q τὸ αὐτὸ ^Ϟ

Φ θα α σα α αν τες πι ι ι στοι ^π ^q το σω τη

ρι ον πα θος Χρι στου ου ου του Θε ου ^χ ^q την

α φα τον αυ του μα κρο θυ μι α αν δο ξα α α α α

σω ω ω μεν ^π ^q ο πως τη αυ του ου ευ σπλα αγ χνι ι ι

α ^χ ^q συν ε γει ρη η και αι η η μας ^γ ^η νε κρω θε ε

εν τας τη α μαρ τι ι ι α ^ο ^χ ως α γα θος και

αι φι λα ανθρω πος ^Δ ^δ

Δόξα-Και νῦν, Κύριε ἐρχόμενος

Ἦχος λ π ῆ Πα

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην ^π ρ

Κ υ ρι ε ερ χο με νος προς το ο πα α α θος ^χ ρ

τους ι δι ους στη ρι ζων Μαθη τας ε λε ε γες **Δ** κατ

ι δι ι ι αν πα ρα λα α βω ω ω ω ν α α

αυ τους ^π ρ πωσ των ρη μα των μου α μνη μο νει τε ων

πα λαι ει ει ει ει πον υ μιν ^χ ρ ο τι προ φη την

παντα ου γε ε γρα απται ει μη εν Ι ε ρου σαα λη

ημ α πο ο κταν θη η η ναι νυν ουν και ρος ε φε

στη κεν ον ει ει ει ει πον υ μιν ι δου γαρ πα ρα

δι δο ο μαι α μαρ τω λων χερ σι ι ι ι ν

ε εμ παι χθη η η ναι οι και σταυ ρω με προσ

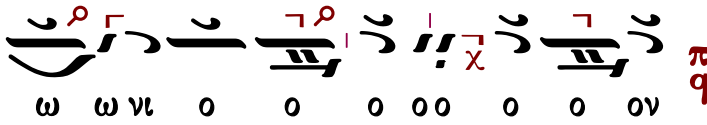
πη ξααν τες τα φη πα α ρα δο ο ον τες ε

βδε λυ γμε ε ε ε νον λο γι ου ου ουν ται ω ως νε

χρον ο μως θαρ σει ει ει τε τρι η με ρος

γαρ ε ε γει ει ει ρο ο ο μαι εις α γαλ

λι ι α α σι ι ν πι ι ι στων και ζω ην τη ην αι

Εἰς τὸν στίχον

ἦχος πλ.α'

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρχοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἡτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμῆν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου, ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν. Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων μαθητάς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων, οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω, ὃ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὃ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὃ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος, καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, Δόξα σοι.

ἦχος πλ.δ'

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρπούς ἀξιόους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

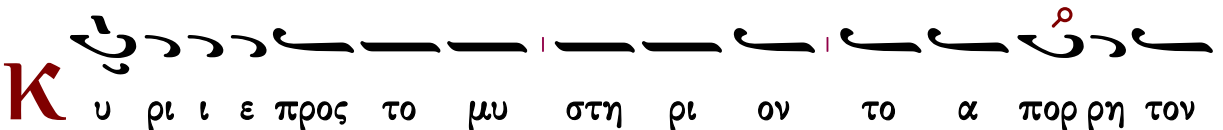
Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἰγυπτίαν, εὐρῶν ὃ δράκων, διὰ ρημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν καὶ γυμνὸς οὐκ ἠσχύνετο, ὡς ὁ πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς, αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον

ἰδιόμελα

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.20*

της σης οι κο νο ο μι ι ι ασ ουκ ε ξαρ κου σα η των εκ

Ze βε δαι ουου μη η η τηρ η τει το σοι προσ και ρου βα σι

λει ασ τι ι μην τοις ε αυ της δω ρη η η η

σα α σθαι τε ε εκ νοις αλλ αν τι ταυ της πο

τη ρι ον θα α να α α του ε πηγ γει ει ει λω πι ει ει ν

τοις φι ι λους σου ο πο τη ρι ι ον προ του των πι ει ν

ο αυ τος ε λε ε γες α μαρ τη μα των κα α θα αρ τη η

η η η ρι ι ι ον δι ο σοι βο ω ω

ω μεν η σω τη ρι α των ψυ χων η η μων

δο ο ξα σοι

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.21*

Ε εν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και ι

δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ γα

σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α αυ αυ

των π ρ

Κ υ ρι ι ε τα τε λε ω τα α τα φρο νειν τους

οι κει ους παι δε ευ ω ων Μα θη η τας μη ο μοι

ου σθαι τοις ε θνε σιν ε λε ε γες εις το κατ αρ χειν

των ε ε λα χι ι στο τε ε ε ρων ουχ ου

τω γαρ ε σται υ μιν τοις ε μοι οι οι οις Μα θη η

ταις ο τι πτω χος θε ε ε ε λω ων υ πα α

αρ χω ο πρω τοος ουουν υ υ μων ε στω παν των

δι α α α α κο ο ο νος ο δε αρ χωνωσ ο αρ

χο με ε νος ο προ κρι θεις δε ως ο ο ε ε ε ε ε

σχα α α τος και γαρ ε λη λυ θα αυ τος

τω πτω χευ σαν τι Α δαμ δι α κο ο νη η η σαι και λυ

τρον δου ου ναι αν τι πολ λω ωων την ψυ χην ^Ατων βο ων

τω ων μοι δο οξα σοι ^Α

Τῆς Ξηρανθείσης συκῆς

Ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η μων

κα τευ θυνον εφ η μας και το ερ γον των χει ρω ων

η μωων κα τε ευ θυ νο ον

Της ξη ραν θει σης συ κης δι α την α καρ πι ι

ι α αν το ε πι τι μι ον φο βη θε εν τε ες α δε ελ

φοι καρ πους α ξι ι ους της με ε τα νοι οι οι

α ας ^Δ προσ α ξω μεν Χρι στω τω πα ρε ε χον τι η

μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ος ^ν

Δόξα-Και νυν, Δευτέραν Θυαν

Ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.22*

^Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω ^β και Α γι ι ι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

^Κ αι νυν και α α ει ^β και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω ω ω νων α α μην ^ν

^Δ ευ τε ραν Ευ αντην Αι γυ υ πτι ι ι αν ^β ευ

ρων ο ο δρα α κων δια ρη η μα α α των ε σπευ δε κο

λα α χει ει ει αις υ πο σχε λι ι σαι το ο ο ον Ι ω

ω σσηφ ^γ αλλ αυ τος και τα λι πω ω ων τον χι τω
ω ω να α ε ε φυ υ γε ε την α α μα α
αρ τι ι ι αν ^γ και γυ μνο ος ου ουκ η η σχυ
υ υ νε ε ε το ^Δ ως ο Πρω το πλα στος προ
της πα α ρα κο ο ης ^γ αυ του ταις ι κε σι
ι ι ι ι αις Χρι ι στε ^γ ε λε ε η σο
ο ον η η η ^χ μα α α ας ^γ

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τρίτης

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἤχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

τροπάριον

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✞

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✞

Βλ. «Εἰς τὸν Νυμφῶνα - Μ. Δευτέρα»

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

ἤχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενῆς, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωροῦμενος, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοί

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος Δ΄ Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.23*

Τὸν Νυμφίον ὁ ὄντας ἐλφοί οἱ οἱ

ἀγαπηήσωμεν τὰς λαμπάδας

ἐαυτώων ἐυπρεπισώ

μεν ἐν ἁρεταῖς ἐκλαμπόντες καὶ

ἀπιστεῖ ὀρθῶς ἰνα ὡς ἀιφρο

ὀνιμοῖ οἱ οἱ τοῦ Κυυρι

οῦ Παρθενῶν ἐτοιμοῖ

εἰσελθώ με ἐ ἐ εν συν α αυ τω ω ω

εἰ εἰς τοὺς ἀγαμοὺς ὁ γὰρ Νυμφίος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Δόξα, Βουλευτήριον Σωτήρ

Κατεπλάγη Ίωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α α μ μα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων της κα τα

κρι ι ι ι σε ε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε

ψααααημων Δ

τας ψυ χα α α αας η μων

Και νυν, Ο Ιούδας τη γνώμη

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην γ ς

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει ς κα

τα του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α

λου ο ο ο ο δυ σμε ε νης ς κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν ς του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει ⁶ λ το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος ^γ ρ συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν ⁶ λ πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι μη η η η τον ^γ ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο νην ⁶ λ α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ^η ευ ρι ι σκει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον ⁶ λ της αυ του ου η η η η ημα α ας λυ

τρωσαι με ε ρι δος ^η ρ Χρι στε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των παι σμα των α φε σιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος τοις ε ορ τα ζου σι πο ο

ο ο ο θω το ο α α α χρα α αν τον Πα α α

θο ο ο ος σου θο ο ος σου ου ου ου

Οί ειρμοί τοῦ κανόνος

Ψδὴ κ'

Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.27*

Τω δο γμα α τι τω τυ ρα νι κω οι ο σι ι οι

τρεις παι δες μη η πει σθεντες εν τη κα μι νω βλη

θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψα λ λον τες Ευ λο γει

τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος λ π Πά χ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

Τ ω δο ο ο γμα α α α α τι τω ω τυ υ υρ ρα

νι ι κω οι ο ο ο σι ι ι ι ι οι τρεις

παι δες μη η η πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι νω

βλη η θεν τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ω ω μο ο ο ο λο γουν ψα α α αλ λο ο

ον τε ες Ε ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ

γα α Κυ ρι ι ι ι ι ου ου τον Κυ υ υ υ

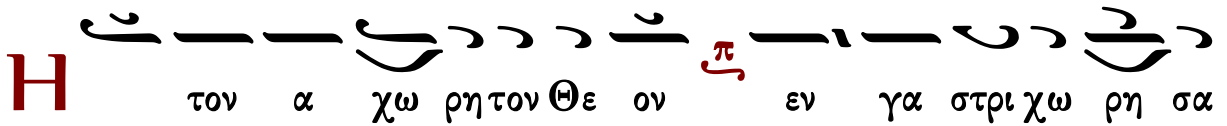
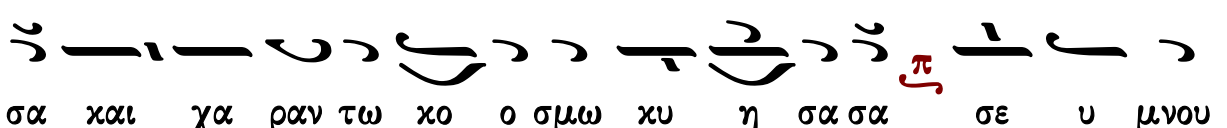
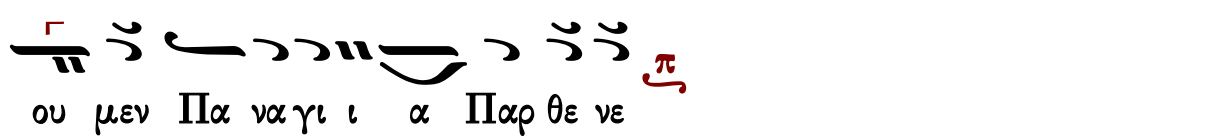
ρι ι ι ο ο ον

Ψδὴ θ'

Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κηήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, παναγία Παρθένε

Ἦχος λ π̣ τ̣ Πα̣

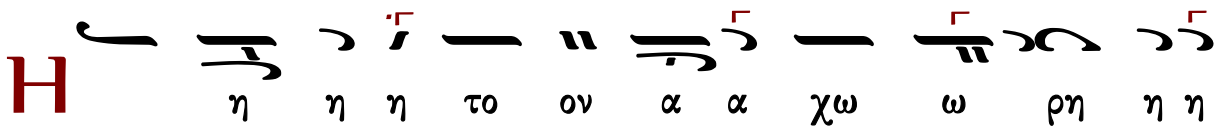
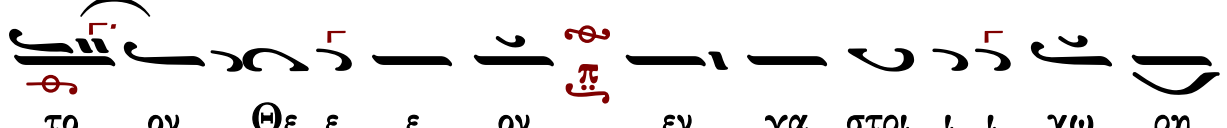
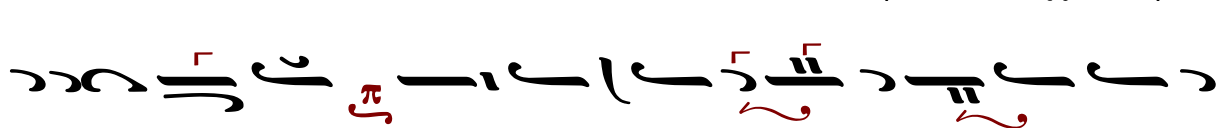
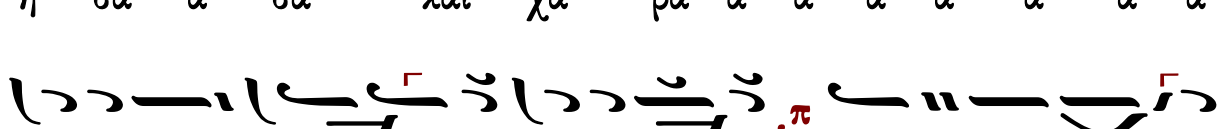
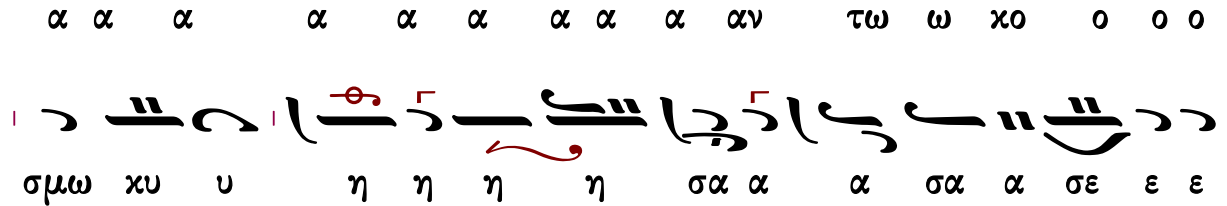
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.28*

 Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρη σα

 σα και χα ραν τω κο ο σμω κυ η σα σα σε υ μνου

 ου μεν Πα να γι ι α Παρ θε νε

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος λ π̣ τ̣ Πα̣ χ̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

 Η η η το ον α α χω ω ρη η η

 το ον Θε ε ε ον εν γα στρι ι ι χω ρη

 η σα α σα και χα ρα α α α α α α α

 α α α α α α α αν τω ω κο ο ο ο

 σμω κυ υ η η η η σα α α σα α σε ε ε

υ μου ου ου μεν Πα να γι ι ι α α Παρ θε ε

ε νε ε ε

Ἑξαποστειλάριον

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπруνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τον νυμφω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω

ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω

ι να εις ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ

νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο

τα και σω ω σον με

Θις τούς αἶνους

ἤχος α'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἁγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. τὸ ἴδιο ➤

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ρεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἤχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο ➤

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτει λόγον Θεοῦ, καταγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Πασαπνοάριο

Ἦχος Ὡ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε ε ε γ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωνα γ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

το αυτό

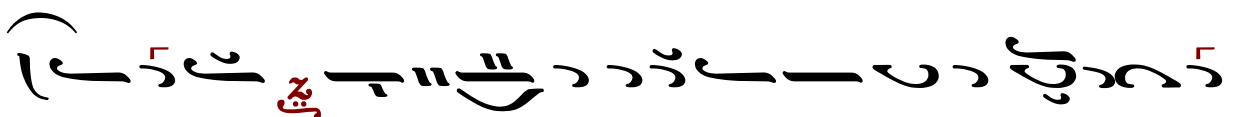
Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

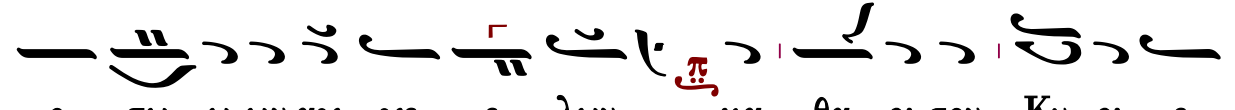
πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε εεγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

 α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

 ο τω ω ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

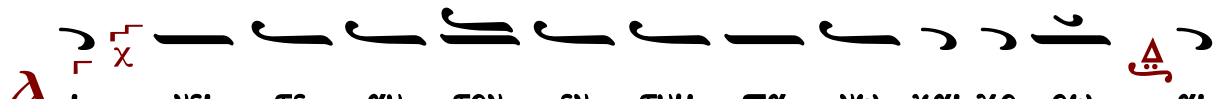

 τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

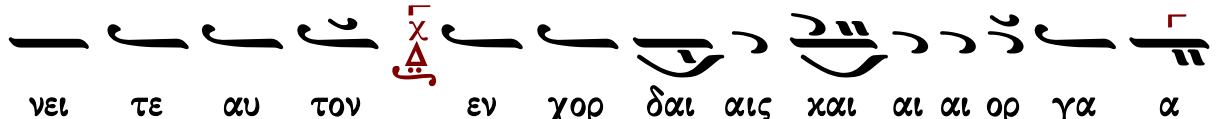

 ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω πος

ιδιόμελον, Ὁ τῆς ψυχῆς ἑαθυμία

Ἦχος Δι

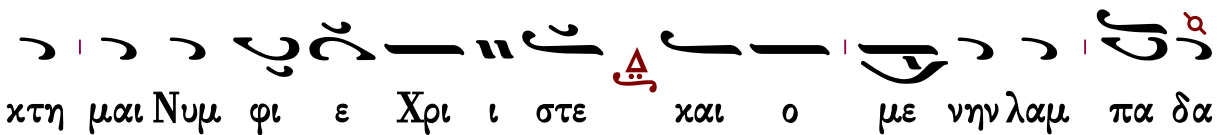
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.30*

 Δ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

 νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

 νω

 Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

 κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον των και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

το αυτό

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

των οϊ κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον των και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Δόξα-Και νϋν, Τοϋ κρυψαντος τὸ τάλαντον

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{π 9}

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ^{π 9} και εις τους αι

ω ναστων αι ω νω ων α α α α μην ^{π 9}

Τ ου κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον ^{π 9}

την κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη ^Α μη η

κρυ υ πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου ^{π 9} κα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του ^{π 9}

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα αν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου ου ου ου ⁶ ^λ

Εἰς τὸν στίχον

ἤχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμυήτῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζωμεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστε ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Ἐφρανθήημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῆ ἀμαρτία συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῆ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδοὺ σοὶ τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτῆρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δεῦτε πιστοί

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π̄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.32*

Δ ε υ τ ε π ι σ τ ο ι ε π ε ρ γ α σ ω μ ε ε ε θ α π ρ ο ο

θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ουου τον και α να λο γως

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σχορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα ανει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

α ξι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ος

ω ως φιλα α αν θρω ω ω πος

Όταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ

να με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου ου ου δι

α κρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α

θε ε δι α χω ρι ι ι σης ο δου ους δε ξι

α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν

αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι

φοι οἰς με τον τρα χυν τη α μαρ τι ι ι ι ι

α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ

λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σιας

η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ηντου ου ουνυμ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μονα μου μορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α αθη μα α τω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μο να α

α φαι δρον α να δει ξον της βα σι λει ας σου ουωσ

ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην

Ι δου σοι οι το τα α λα αν τον ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι

δι α α α α α δος πτω ω χοις και κτη σαι φι

ι ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ι να α στη ης ε

εκ δε ξι ι ων α α αυ του ο ο τα αν ε ελ θη εν

δο ο ο ξη η και α κου ου ου ου σης μα κα

ρι ι ας φω νη ης ει σελ θε δου ου ου ου λε εις

την χα ρα α α αν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της

α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τετάρτῃς

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἤχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Πρόσθετε αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθετε αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

τροπάριον

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ✨

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✨

Βλ. «Εἰς τὸν Νυμφῶνα - Μ. Δευτέρα»

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

ἤχος γ'

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσιν, κατακενοῦσά σου ποσὶ φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητῆς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστῇ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

ἤχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναι σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

ἤχος α'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἡ πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Πόρνη προσῆλθέ σοι

Π ο ρ ν η π ρ ο ο ο σ η η η η λ θ ε ε ε σ ο ι ο ι ο ι ο ι

ο ι μ υ ρ α α σ υ υ ν δ α α α α α κ ρ υ σ ι κ α τ α

κ ε ε ε ν ο υ ο υ ο υ ο υ σ α α α σ ο υ ο υ ο υ ο υ π ο

σ ι ι φ ι ι ι λ α α α α ν θ ρ ω π ε κ α ι δ υ σ ω

δ ι ι ι α σ τ ω ω ν κ α α α κ ω ω ν λ υ τ ρ ο υ ο υ

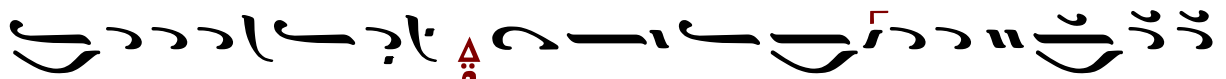

τ α ι α ι τ η κ ε ε λ ε ε ε υ σ ε ι ε ι ε ι ε ι σ ο υ ο υ

π ν ε ε ω ω ν δ ε τ η η η ν χ α α α α α ρ ι ι ι ν

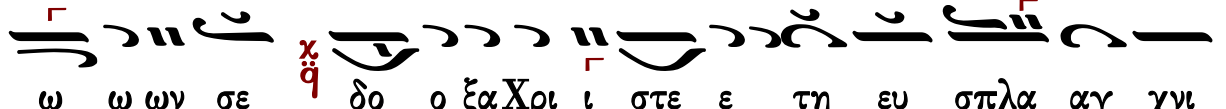

σ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ μ α α θ η τ η η ς ο ο α α α χ α α

α α α ρ ι σ τ ο ς τ α α υ τ η ν α π ο ο ο β α α α α λ

 λε ε ε ε ται αι και βορ βο ο ο ο ρω ω συμ φυ ρε

 ται αι φι λαρ γυ ρι α α α πε εμ πω λω ω

 ω ω ων σε δο ο ξα Χρι ι στε ε τη ευ σπλα αγ χνι

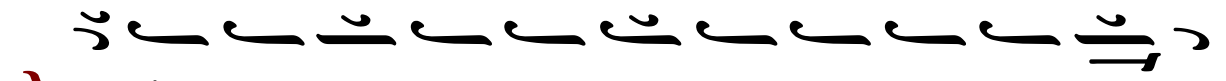

 ι ι ι ι α α σου η

Δόξα, Ἰούδας ὁ δόλιος

Ταχὺ προκατάλαβε

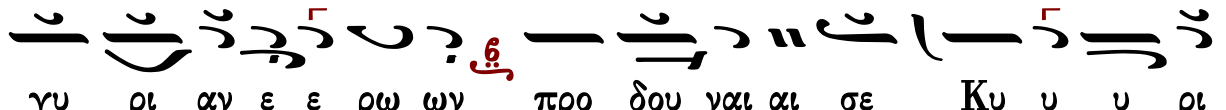

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.38

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

 τι ου

Ι ου δα ας ο δο ο ο λι ο ος φι λα α αρ

 γυ ρι αν ε ε ρω ων προ δου ναι αι σε Κυ υ υ ρι

 ε ε τον θη η η σα αυ ρο ο ο ο ον τη ζω

Η πορ νη η ε εν κλα α αυ θμω ω ω ω ω

α νε ε βο ο ο ο α α Οι οι κτι ι ιρ

μον εκ μασ σου ου σα α θε ε ερ μω ω ω

ω ως τους α α χρα α α αν του ους σου ου πο ο ο

δας θρι ξι ι της κε ε ε ε φα λη η ης α αυ

τη η η η ης και εκ βα α θου ου ου ους στε να

α α α α α ζου σα μη η η η α πω ω ω

ση η με ε ε ε μη δε βδε ε λυ υ υ υ

ξη η Θε ε ε ε ε μου αλ λα α α δε ε

ξαι αι με ε ε ε με τα νο ο ου ου ου ου

σα αν και αι σω ω ω σον ως μο νο ο ος φι

λα α α α αν θρω ω ω ω πο ο ος

Οι είρμοι τοῦ κανόνος

Ψδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

Της πιστε ε ως εν πε τρα με στε ρε ω σας ε πλα

τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ευ φραν θη γαρ

το πνε ευμα μου εν τω ψαλλειν ουκ ε στιν α γι ος ως

ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος πλην σου Κυ ρι

ε

Τὸ αὐτὸ εἰς ἀργὸν μέλος

Ἦχος Πά χ'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.40*

Τ ης π ι ι ι ι σ τε ε ε ε ε ω ω ω ω ως
 ε εν πε ε τρα α με ε ε σ τε ε ε ρε ω ω ω σ ας ε
 πλα α α τυ υ υ υ υ να α α α ας το ο στο ο μα α
 μου ου ου ε ε επ ε χθρου ουους μου ευ φρα αν θη γαρ
 το ο πνε ε ευ μα μου ου ε εν τω ψα α αλ λειν ουκ
 ε ε σ τιν α α α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος ως ο Θε ο ος η μων και ουκ ε στι ι ι
 δι ι και αι ο ο ος πλη ην σου ου ου Κυ υ ρι ι ι
 ε ε ε

Ψδὴ η'

Πῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἕξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Ἦχος Πά

P η μα τυ ραν νου ε πει ει υ περ ι σχυ σεν ε
 πτα πλα σι ως κα μι νος ε ξε καυ θη πο τε
 εν η παι δεσ ουκ ε φλε χθη σαν βα σι λε ως πα
 τη σα αντες δο γμα αλλ ε βο ων παν τα τα ερ γα
 Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει τε και υ περ υ ψου
 τε εις παν τας τους αι ω νας

Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.41*

P η μα τυ υ ρα α α α α α νου ε ε
 πει ει ει ει ει υ πε ερ ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ
 σεν ε πτα πλα σι ω ω ως κα μι ι νος ε ξε ε

κα αυθη πο τε ε εν η η η η η η η η η η η η η η η η

η Παι αι δε ε ε ες ουκ ε φλε ε ε χθη η η σα αν

βα α α σι λε ε ε ως πα τη η η σα αν τες

δο ο ο γμα αλλ ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ω ων παντα τα α ε ε ερ γα Κυ υ

ρι ι ου τον Κυ ρι ι ι ο ο ον υ μνει ει ει τε και

υ περ υ ψου ου ου ου τε ε ει εις πα αν τα ας του

ους αι ω ω ω να α ας

Ψδὴ θ'

Ψυχᾶς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χεῖλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἕξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος Πά

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρρυ πω τοις χει λε σι δευ
 τε με γα λυ νωμεν την α κη λι δω το ον και υ περ
 α γνον Μη τε ε ρα του Εμ μα νου ηλ δι αυ της το εξ
 αυ της προσ φε ρον τες πρε σβει ει αν τε χθεν τι φει σαι των ψυ
 χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος και σω σον η μας

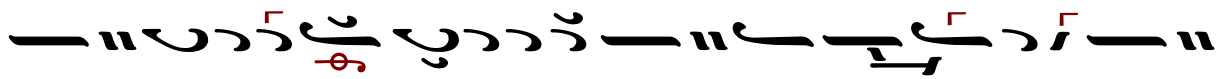
Τὸ αὐτὸ εἰς ἄργον μέλος

Ἦχος Πάχ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.43*

Ψ υ υ υ υ χαι αι αι αις κα θα ραι αι αι αι
 αι αις και αρ ρυ πω ω τοι οι οις χει λε ε σι δευ τε με
 ε γα α α λυ νω ω μεν την α κη λι ι δω το ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ον και υ υ πε ερ α α γνον

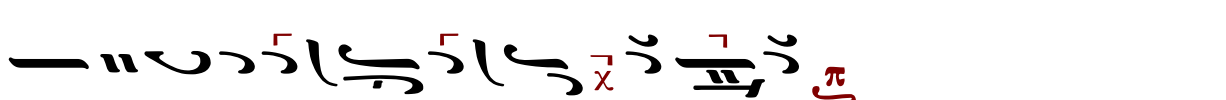

 Μη η τε ε ε ρα του Εεμμα νου ου η η η η η λ δι ι

 α αυ τη ης το ο ο ε εξ α α αυ της προσ

 φε ε ρο ο ν τες πρε ε σβει ει ει ει ει ει α αν τε

 χθε ε εν τι φει ει ει ει ει ει σαι των ψυ χω ων

 η μων Χρι στε ε ε ο Θε ο ο ος και αι

 σω ω ω ω ω σο ο ν η μα α ας

Ἕξαποστειλάριον

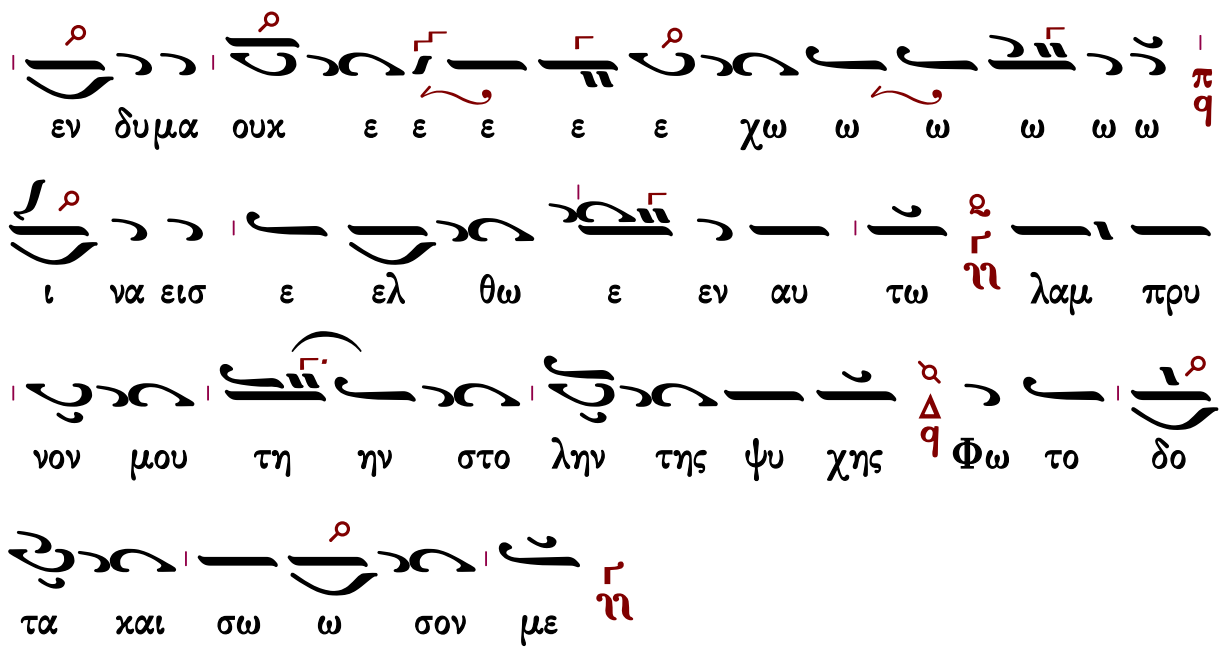
Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

T ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω ω

 ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και

Θις τούς αίνους

ἦχος α'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν, πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρῶν ἄξια πράξασα. Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισομένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, εὐεργέτα φιλόανθρωπε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἢ πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρῶν, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κenoῦσα τὸ πολυτίμητον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότητος ἐχωρίζετο, αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἢ βαθυμία! μεγάλη ἢ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἦχος τῆς Ἰουδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμαῖν τὸ συμφέρον. Ἦχος τῆς Ἰουδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολῦτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Ἦχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ βεβηθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας καὶ μύρον σὺν δάκρυσιν κενουσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ ἔχων ἐξουσίαν συγκωρεῖν ἀμαρτίας, Ἴδε ὁ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Πασαπνοάριο

Ἦχος ἧ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ν ου ρα α νω ω ν αι νει τε ε α αυ
 το ο ον εν ται οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε
 ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω

ιδιόμελον, Σε τόν τῆς Παρθένου

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.44*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του

Σ ε τον της Παρ θε ε ε νου Υι ον πορ νη ε πι γνου

ου σα Θε ε ον ε ε ε λε ε ε γεν π εν κλα αυ

θμω ω ω δυ υ υ σω ω που ου ου σα π ως δα κρυ ων

α α ξι α πρα α α ξα α α σα π δι ι

α λυ σον το ο χρε ε ος ω ως κα α γω ω ω

ω του ους πλο κα α α μους α γα πη σον φι λου

ου ου ου ου σαν π την δι ι αι ως μι σου ου με ε ε νην π

και πλη σι ον Τε λω νων σε ε κη η ρυ υ υ

υ ξω Ευ ερ γε ε τα α α φι λα α αν θρω ω ω

πε π

ιδιόμελον, Τὸ πολυτίμητον μύρον

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

Τ ο πο λυ τι μη τον μυ ρον η πορ νη ε μι ξε με τα

α α δα α κρυ υ υ ων και ε ξε ε χε ε

εν εις τους α χραν τους πο ο δα ας σου ου ου κα

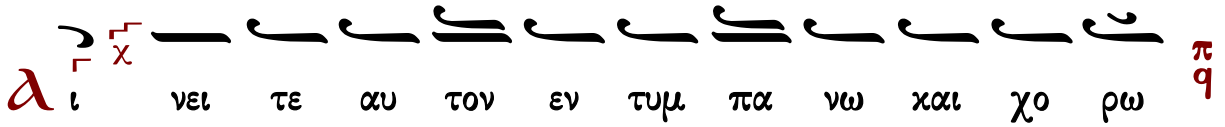
τα α φι λου ου σα ε κει νην ευ θυς ε δι

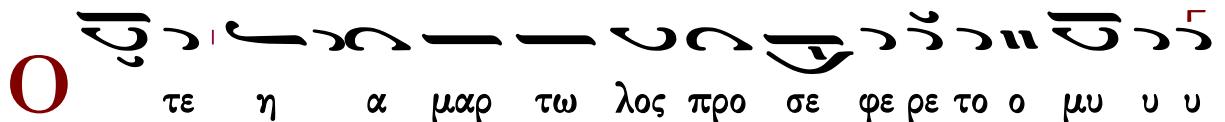
και αι ω ω σας η μιν δε συγ χω ω ρη η η σιν

δω ω ω ρη η η σαι ο πα θων υ περ η η

μω ω ων και σω ω ω σο ον η μας

ιδιόμελον, Ὅτε ἡ ἁμαρτωλός

 Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω π ρ
 αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι ο ο ορ
 γα α α α α νω π ρ

 Ο τε η α μαρ τω λος προ σε φε ρε το ο μυ υ υ
 ρον π ρ το τε ο μα θη της η συν ε φω ω ω νει ει ει
 τοις πα α ρα νο ο ο μοις π ρ η μεν ε χαι ρε κε
 νου σα το πο λυ υ τι ι μον η ο δε ε ε σπε
 ευ δε πω λη η σαι τον α τι ι ι μη η η
 τον π ρ αυ τη τον Δε σπο την ε πε γι νω ω σκεν π ρ ου τος
 του Δε σπο ο του ε χω ρι ι ι ζε ε ε

ρι ι ι ι ον ^π9

ω της Ι ου δα α θλι ο τη η τος ^π9 ε θε ω ρει

την πορ νην φι λου σα αν τα α ι ι χνη ^π9 και ε σκε

πτε το δο ο λω της προ δο σι ι α α ας το φι ι ι

λη η η μα ^π9 ε κει νη τους πλο κα μους δι

ε ε λυυ σε ^π9 και ου τος τω θυ υ μω ω ω ω

ε ε δε σμει ει ει το ^π9 φε ρων αν τι μυ ρου την δυ

σω ω δη κα α κι ι ι αν ^π9 φθο νος γαρ ου ουκ οι οι δε ^π9

προ τι ι μα α α αν το ο συμ φε ε ε ρον ^π9 ω

της Ι ου ου δα α θλι ο ο τη η το ος ^π9 ^Δ9 αφ ης

ρυσαι ο Θε ε ος τας ψυ χα α ας η η η μων π 9

Δόξα, Η άμαρτωλός εδραμε

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.47*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι Δ

Η α μαρ τω ω λο ος ε ε δρα με ε ε προ ο ος το

μου ρον Δ πρι ι α σα α σθαι πο λυ υ τι ι ι μον

μου ρον του μου ρι ι σαι αι το ο ον ε ε ευ

ε ρ γε ε ε την και τω μου ρε ψω

ω ε ε ε βο ο ο α α Δ δος μοι το ο μου υ υ

ρον ι να α λει ψω κα γω Δ τον ε ξα

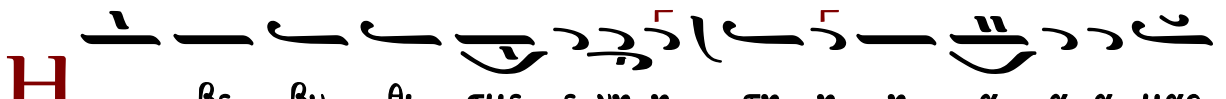

 λει ει ψαν τα α α α μου πα α α α σα α α ας

 τας α μαρ τι ι ι ι ας

Καὶ νῦν, Ἡ βεβυθισμένη

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.48*

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

 νας των αι ω ω ω νων α α μην

Η βε βυ θι σμε ε νη η τη η η α α α μαρ

 τι ι ι α ευ ρε σε λι με ε ε ε ε να α α

 α της σω ω τη ρι ι ι ι ας και μυ υ

 ρα συν δα α α α κρυ υ υ σι κε ε νου ου ου ου

 σα σοι οι ε βο ο ο ο ο α ι ι δε ο

τω ων α α α μα α αρ τα νο ο ον των ^Δ την με

τα α α α νοι οι αν φε ε ε ε ε ρων ^π αλ λα Δε σπο

τα α δι ι ι α α α σω σο ο ον με ^Δ εκ του

κλυ δω νο ος τη η ης α α α μαρ τι ι ι ας δι α

το με ε γα ασου ε ε ε λε ε ε ο ο ο ο

^Δ
ος

Εἰς τὸν στίχον

^{ἦχος πλ.β'}

Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε,
καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἦπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη, ἠπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, ὁ δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά,
καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσὶ σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε

καὶ σωσόν με.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοουσαν, ἣν οὐκ ἀπίσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἡμέρον ὁ Χριστός

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π ♪ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.49*

Ἡ μέρον ὁ Χριστός παρὰ γινεται ἐν
τη οἰκίᾳ τοῦ οὐοῦ Φαααρῖσαι
αἰοῦ και γυνῆ αμαρτωλοὺς προοο
σελθουοῦοῦσαι τοῖς ποσιν ἐκυλινδουοῦοῦ
οὔτο ὀβωωωσα ἰδετὴν βεβυ
θισμενηνηνηηηαααμαρτιιι
ατὴν ἀπηλπιισμενην διὰ ταα

ας πρα α α ξει εις την μη βδε λυ χθει σαν πα

ρα της ση ης α α α γα θο ο ο τη η η

τος και δος μοι Κυ ρι ε την α φε ε σιν των

κα κω ω ων και σω ω ω σο ο ον με

Ἐπλωσεν ἡ Πόρνη

Ενε πλησθη μεν το πρωι του ε λε ους σου

Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και ευ

φραν θη μεν εν πασαιςταις η με ε ε ραις η η η

μων

Ηπλωσεν η πορ νη τας τρι χας σοι οι

τω ω ω Δε σπο τη η πλω σεν Ι ου δας τας

χει ει ει ει ρα ας τοις πα ρα νο ο ο μοις

η μεν λα α βειν την α α α α φε ε ε

σιν ο δε λα βει ειν αρ γυ υ ρι α

δι ο σοι βο ω ω ω με εν τω πρα θεν τι

και ε λευ θε ρω σα αν τι η η μας Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α σοι

Προσῆλθε Γυνή

Ε υ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα

πει νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε επι τους δουλους σου και επι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Προσ ηλ θε γυ νη δυ σω δης και βε βορ βο ρω

με ε ε νη η δα κρυ α προ χε ουσα πο σι σου Σω

τηρ το πα θος κα α α ταγ γε ε ελ λου ου ου

σα πως α τε νι ι σω σοι τω ω ω Δε σπο τη αυ

τος γαρ ε λη η η η λυ υ θας σω ω σαι πο ο ορ

νην εκ βυ θου θα νου σα αν με ε α να

α α στη η η σο ον ο τον Λα ζα ρο ο ον ε

γει ρας εκ τα φου τε ε ε τρα η η η με ε ε

ρον δε ξαι με την τα α α α λαι αι ναν

Κυ ρι ε εκαισω ω ω σο ο ον με

Η ἀπεγνωσμένη

Και ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων

η μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον

των χει ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ νον

Η α πε γνω σμε ε νη η δι ι ι α α

α τον βι ον και ε πε γνω σμε ε ε ε νη η

δι α τον τρο ο ο πον το μυ υ υ ρον

βα στα α α α ζου ου ου σα προ οσ η ηλ
 θε σοι βο ω ω ω σα μη η με την πορ νην
 α α α πορ ρι ψης ο τε χθει ει ει εις ε εκ
 Παρ θε ε ε νου μη η μου τα δα κρυ α α
 α πα ρι δης η χα ρα α α των Αγ γε
 ε ε λων αλ λα δε ξαι με ε με ε ε τα
 α α νο ου σαν ην ουκ α πω σω α μαρ τα α
 νου ου σαν Κυ υ υ ρι ι ι ε δι α
 το με ε γα α σου ε ε ε λε ε ε ος

Δόξα-Και νῦν, Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις (ἄργον)

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὄδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νῦν μοι, ὑπάρχει, ὁστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέλγηος, ἔρωσ τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν

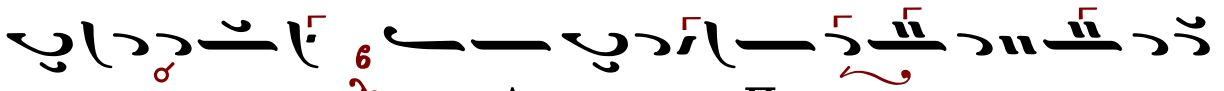
δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὣν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσίν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἄμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

ἀργὸν

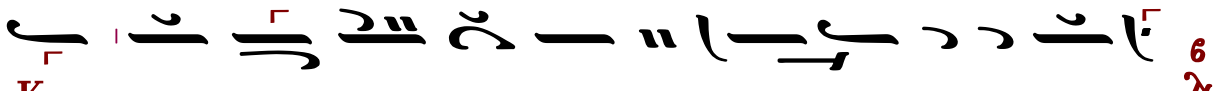
Ἦχος λ̣ ρ̣ ἰ̣ Νῆ̣

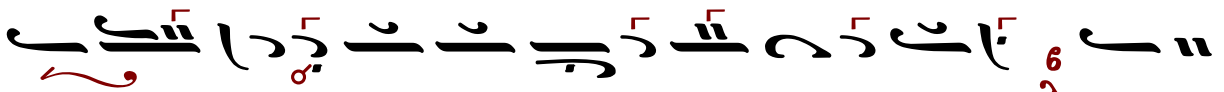
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.52*

 υε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Ἰι υι

 ω ω ω ω και Α γι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε

 μα α α α α Πνε ευμα τι

 Και νυ υ υν και α α ει ει ει ει ει

 και αι ει εις τους αι αι αι ω ω ω νας τω ων

 αι αι ω ω νων α α α α α ια α α α μην

 Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ε

 ε υε ε ε ε ε η εν πο ολ λαι αι αι αι

αι αι αι αις α μαρ τι ι ι ι ι ι ι ι
ΠΑ

ι ι ι ι αι αις πτε ε ε ε ε ε ε ρι
NH

πε ε ε ε ε ε ε σου ου ου ου ου ου σα α
ΔΙ↓

α α γυ υ υ υ υ υ υ νη την ση η
NH

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η τη ην σην αι αι αι σθο
ΔΙ

ο ο με ε ε ε ε ε ε νη Θε ε
NH

ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η η

η η η η η Θε ο ο τη τα μυ ρο ο φο ο
ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρου α α ^{NH}

α α α α α να α α α α α λα βου ου ου ου ^{ΠΑ} ^{NH}

ου ου ου ου σα α α α α α τα α α α α α

α α α α α τα α α ξιν ο δυ υ υ υ ρο ^{ΠΑ}

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η μυ υ

υ υ υ υ ρα α α α α α σοι προ του ε ε ^{NH}

ε ε ε ε ε εν τα α α α α α α φι ι ^{ΠΑ}

ι α ασμου ου χο ο μι ι ι ι χο μι ι ι ζει οι ^{NH}

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι ^{ΒΞ}

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι οι οι ^{NH} ^{ΓΑ} ^{NH}

τη η η ης α α α α α α α μα α α α

α α αρ τι ι ι ι της α α μα αρ τι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ας δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ξαι αι αι αι αι δε ε ε ε ε ε ξαι αι αι

μου ου ου τα α ας πη γα α α ια α ας τω

ω ω ων δα α α α α α α α α α α

α α α α κρυ υ υ τω ων δα κρυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ω ω ων ο νε φε λαι

αι αι αι αι αι αι αις δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ξα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α τω ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω σου ου ου ου ου ου ου κε ε ε ε ε νω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω κε νω ω ω σει κα τα φι λη η

η η η ιη η η σω του ου ου ους α α α

χρα α α α αν του ους σου ου πο ο ο ο ο ιο ο

ο δας α πο σμη η η η η ιη η η

ξω του του ου ου ους δε ε πα α α α α λιν τοις

της κε ε ε ε ε φα α α λη η η η η η ης

μου ου βο ο στρυ υ υ υ υ ιυ υ υ χους ω ων ε

ε ε ε ε ε εν τω πα α α α α α ρα α α

δ̣ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρ̣ει ει ει ει σω π 9

Ε ε ε ε εϋ α α Δ το ο ο δ̣ει ει ει λι

Εϋ α το δ̣ει λι ι νο ο ρ̣ο ο ο ο ο Δ ο ο ο

ο ο ο ο ο υε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον Δ NH κρο ο ο ο Δ Δ το ο ο

ο Δ κρο το ο ον τοις ω σι ι ι ι ν η χη θει

ει σα α α α α α α α Δ NH τω Δ Δ Δ Δ φ ο ο ο

ο ο ο ο ο βω ω ω ω ω ω ε ε ε ε ε

κρυ υ υ υ υ υ υ ε ε κρυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Δ NH α μαρ τι ω ω ω

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ε ε λε ε ο ο ο ος

Δόξα-Και νυν, Κύριε ή εν πολλαῖς άμαρτίαις (σύντομον)

ήχος πλ.δ'

Δόξα Πατρι και Υἱῷ και άγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και άει και εις τούς αιῶνας τῶν αιῶνων, άμήν.

Κύριε, ή εν πολλαῖς άμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, την σήν αισθομένη Θεότητα, μωροφόρου αναλαβοῦσα τάξιν, οδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ένταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ότι νύξ μοι, ύπάρχει, οἶστρος άκολασίας, ζοφώδης τε και άσέλγηος, έρωσ τῆς άμαρτίας. Δέξαι μου τας πηγάς τῶν δακρύων, ό νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ύδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τούς στεναγμούς τῆς καρδιάς, ό κλίνας τούς ούρανοῦς, τῆ άφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τούς άχράντους σου πόδας, άποσμήξω τούτους δέ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις, ὡν έν τῷ παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσιν ήχηθεῖσα, τῷ φόβῳ έκρύβη. Άμαρτιῶν μου τὰ πλήθη και κριμάτων σου άβύσσους, τίς έξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με την σήν δούλην παρίδης, ό άμέτρητον έχων τὸ έλεος.

ήχος λ π δλ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς 1969 σ.61*

λε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι

ω ω ω και Α γι ωω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε

μα α α α α Πνε ευμα τι

Και νυ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι αι ω ω ω νας τω ων

αι αι ω ω νων α α α α α α α α μην

Κ υ υ υ ρι ι ι ε η ε εν πολ λαι αι

αι αις α α μα α αρ τι ι ι ι ι αι αις πε ε ε

ε ρι ι ι πε σου ου ου σα γυ υ υ νη την σην αι

σθο με νη η Θε ο ο τη η τα μ υ υ ρο ο

ο φο ο ο ο ρου α α α α να α λα βου σα α

τα α α α α ξιν ο δυ ρο με ε ε ε ε

νη η μ υ ρα α σοι οι προ του ε εν τα

α α φι ι α σμου κο ο μι ι ι ι ι ι ι κο μι ι

ι ζει ^{ΠΑ ΝΗ} οι οι οι οι οι μοι ^{ΔΙ} οι οι οι οι οι οι

μοι ^{ΝΗ} λε ε ε ε ε γου ου ου ου σα ο τι

νυ υ υ υ υξ ^{ΔΙ} μοι υ υ πα α α α αρ χει ^{ΠΑ ΝΗ} οι οι

οι οι οι οι ^{ΝΗ} στρο ο ο ος α κο ο ο ο ο λα α α

σι ι ι ι ι α ^{ΔΙ} ας ^{ΝΗ} ζο ^{ΔΙ} φω ^{ΔΙ} δης ^{ΔΙ} τε ε ε ε και αι α

σε λη νο ος ^{ΠΑ} ε ε ε ε ρω ω ω ως της α μαρ

τι ι ι ι ι ας ^{ΠΑ} δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ξαι αι αι αι ^{ΠΑ} δε ε ε ε ξαι αι αι αι μου ου

ου ^{ΠΑ} τα ας ^{ΠΑ} πη γας ^{ΠΑ} τω ^{ΠΑ} ων ^{ΠΑ} δα α α κρυ υ υ υ

υ υ υ υ υ ^{ΠΑ} ω ω ^{ΠΑ} ων ^{ΠΑ} ο ^{ΠΑ} νε ^{ΠΑ} φε ^{ΠΑ} λαις

δι ε ξα α γων τη ης θα α α λα α α

ασ σης το ο υ υ υ υ υ δωρ καμ φθη η τι ι ι μοι

οι προς τους στε ε να γμου ου ου ους τη ης καρ

δι ι ι ι ι ας ο κλι ι ι ι ι νας τους

ου ρα νους τη η α α α φα α τω σου κε ε

νω ω ω ω ω σει κα τα φι λη η η η η σω

του ους α α α χρα α α αν τους σου ου πο ο ο ο ο

δας α πο σμη η η η η ξω του ου τους δε ε

πα α α α α λιν τοις της κε ε φα α

λη η η ηςμου βο ο στρυ υ υ υ υ χους ων εν τω Πα

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ

Θίς τὸν ἔσπερινὸν

Κεκραγάριον

ἦχος β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθαι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.23*

Κυριε εε κεκραξα προς σε ε ει ει εισ α
α α α κου σο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ
υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς
σε ε ει ει εισ α α α κου σο ον μου προ ο
σρες τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω
ω ως μου εν τω κε κρα α γε εναι αι αι με προς

σε ε ε εἰς ἀ ἀ κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

σις των χει ει ρω ωων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι

νη η η εἰς ἀ ἀ κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

ιδιόμελα

ἦχος β'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο ✠

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δαίπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφείς καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητῆς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζῆται δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγῆν ἐκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Συντρέχει λοιπόν

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.65*

Ε ^χ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

^ΓΧ
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^Α υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ^ΓΧ ^Α ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ ρι ι ι ον ^Α τὸ ἴδιον ↗

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε

^ΓΧ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος ^Α α

πο φυ λα κης πρω ι ας ^ΓΧ ^Α ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον ^Α

Ι ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ω ω στας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οις α α νο ο ο μοις χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

Ίούδας ο προδότης

^χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Ι ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Δι δα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ον πα ρα θη η ναι και τον Ι η σου ου ουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η η η ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλααγγνος και φι ι λα α αν θρω ω ω προς

“Ον ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας

^χ **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι

ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σωπον ουκ α α πε ε στρα φη α
 πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των
 θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α
 α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε
 κου σι ι ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ται ι
 να πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α να
 α α στα α α σιν

Δόξα-Και νυν, Γέννημα ἔχιδνῶν

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γέννημα ἔχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλου τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὡ γνῶμης ἀχορέστου καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον, ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μη

Γ εν νη η μα ε χιδ νων α λη η θω ω ω ως ο

ο Ι ου ου ου ου δας φα γον των το μα αν να α

ε ε εν τη η η ε ρη η η μω και γογ γυ

ζο ον τωωνκα α α τα του ουτρο φε ε ε ε ε ως

ε τι γαρ της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο

ο μα α τι ι ι αυ των κα τε λα λουν του Θε

ου ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και ου

τος ο ο ο δυ υ υσ σε βης τον ου ρα νι ον

Α αρ τον εν τω στο ο μα α α τι ι ι ι βα

στα α α ζων κα τα του Σω τη η η ρο ος την προ δο

σι ι α α ανειρ γα α α σα α α α το Ω

γνω μη η ης α α α κο ρε ε ε στου και αι αι το ολ

μης α α παν θρω ω ω ω ω που τον

τρε ε φο ο ον τα α α ε πω ω ω λει και

ον ε φι λει ει Δε ε σπο ο ο τη ην πα ρε

δι ι δου ου ουεις θα α α α α να α α α τον

ον τως ε χει νων υι ος ο πα ρα α α νο ο

ο ο μοσ και συν αυ τοις την α πω λει αν ε ε ε

κλη ρω ω ω σα α α α το αλ λα ρυ σαι αι Κυ

υ ρι ι ε τοι αυ της α παν θρω πι ας

τας ψυ χα α ας η η η η μων ο μο νος εν

μα κρο θυ μι ι α α α νει κα στο ο ο ο

ος

εις τόν Όρθρον

εις τό Άλληλούϊα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα.(γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα.(γ')

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα.(γ')

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα.(γ')

τροπάριο

Ὅτε οἱ ἐνδόξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σέ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὅπερὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι. ✚

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. ✚

Βλ. «Εἰς τὸ Ἄλληλούϊα – Ἀκολουθία Παθῶν»

Οἱ εἵρημοὶ τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος

Ψδὴ α'

Τμηθεῖση τμαται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγωνὸς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ θεοτερπῆς ἀνεμέλιπετο. Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν

ἦχος λ π̣ Β̣ϛ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.175*

Τμηθεῖση τμαται πόντος ἐρυθρός κυματο

τροφος δεξηραινε ται βυθος ο αυτος ο μου α ο

πλοις γεγωνος βατος και πανοπλιιταις ταφος

ωδη δεθεοτερπησ ανεμελιπετο ενδοξως δε

δο ξασται Χρι στο ος ο Θε ε ο ος η η μω ων

Ψδὴ γ'

Κύριος ὢν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἤνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.175*

Κυ ρι ος ων πα αν των και κτι ι στης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τω η νωσας και το Πα

σχα οις ε μελ λες θα νειν αυ τος ων σε αυ τον προ ο ε

τι θης φα γε τε βο ων το σω μαμου και πι ι

στει στε ρε ω ω θη η σε ε σθε ε

Ψδὴ θ'

Ἐνίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερφῶ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.176*

Σ ε ν ι ας Δ ε σ π ο τ ι κ ης και α θ α ν α του ουτρα πε

ζ ης εν υ πε ρ ω ω τ ο π ω τ αις υ ψ η λ αις φ ρ ε σ ιν π ι σ τ ο ι

δ ευ τε α πο λ α υ σω μεν ε πα να β ε β η κο ο τ α λο

γ ο ν εκ του Λ ο γ ο υ μα θ ο ν τ ες ο ο ν με γ α α λ υ υ νο

ο με εν

Θεις τούς Λιγους

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βράψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμοις τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφεῖς καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἄμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος πολυέλεος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐχόις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτηε δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστὸν καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

ἀντιγραφή ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ

Πασαπνοάριο

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.34*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι αυ του

αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις

αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω

ω Θε ε ε ω

ιδιόμελον, Συντρέχει λοιπόν

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.65*

αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Συν τρε χει λοι πον το συν ε δρι ον των Ι ι ι ου

δαι αι ων ι να τον δη μι ουρ γον και κτι στην των

α α πα α αν των Πι λα τω πα α α ρα α δω ω ω

שָׁוֶיִם וְאַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

ση ω των α α α νο ο ο μω ων ω τω ω

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ

ω ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ χο με

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

νον χρι ναι ζω ωντααςκαι νε χρους ει εις χρι סי ι ι ιν

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

ευ τρε πι ι ι ζου ου ου סי τον ι ω με

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

νο ο ο τα πα α θη προς πα θος ε ε ε τοι μα α

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

α ζου ου ου סי Κυ ρι ε μα κρο θυ υ υ με με

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

γασου το ε λε ε ο ος δο ο ο ξα α α σοι

ιδιόμελον, Ίούδας ο παράνομος Κύριε

אֵלֶיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי וְיֵשׁוּעַ בְּרִי עַל עַמּוּנוֹתַי

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ ρι ε

ο βα ψας εν τω δει πνω ω ω ω την χει ει ρα εν

τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α σου ου ε ξε τει νεν

α νο μω ω ω στας χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ

υ υ ρι ι ι α και ο του μυ ρου λο γι

σα με νος τι μην σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι

ξε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους πο δας

υ φα πλω σας ε πι τω νι ψαι το ο ον Δε σπο ο

την κα τε φι λη σε δο λι ως εις το προ δου ναι

τοι οι οϊς α α νο ο ο μοϊς χο ρου δε Α πο στο

ο ο λων ρι ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας

αρ γυ υ υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η η

σο ο ον η η η μας

ιδιόμελον, Ίούδας ο προδότης

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

ου δας ο προ δο της δο ο ο λι ος ων δο

λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα

Κυ υ υ ρι ι ι ον τον Δε σπο την των α α

πα α αν των ως δου λον πε πρα κε τοις πα α α ρα νο

ο ο μοις ως προ βα τον ε πι σφα γη η η η η

ου ου τω ως η η χο λου ου ου θει ο α μο

ος του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα τρος ο μο

ο νος πο ο λυ υ ε ε ε λε ε ε ος

ιδιόμελον, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ι ι

ον

ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη τη ης

και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λοος και δι

α α α βο ο ο λος εκ των ερ γων α α α πε

φα αν θη η κο λου θη γαρ τω Δι δα α σκα α α λω

και καθ ε αυ τον ε με λε τη σεν την προ ο ο δο

σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε α αυ τω ω πα ρα

δω ω σω του ου τον και κερ δη η η σω τα συ να χθε

εν τα χρη η μα τα ε πε ζη τει δε και το μυ

ρο ο ονπρα θη η ναι και τον Ι η σου ουουν δο

ο λω ω κρα α τη θη η η ναι α πε δω κεν α

σπα σμον πα ρε ε ε δω κε το ο ον Χρι ι ι

στον και ως προ βα τον ε πι σφα γη η η ην ου ου

τω ως η η κο λου ου ου θει ο μο νος ευ

σπλααγγνος και φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δόξα-Καί νυν, Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

ἀντιγραφή ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ

ἦχος Δι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ ξεν Α μνον Η η η σα ι ι ας ερ

χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου ου σι ι ι ον

και τον νω ω τον δι ι δω ω σιν εις μα α α στι ι

ι γας τας σι α γο νας εις ρα πι ι ι

σμα τα το δε προ σω πον ουκ α α πε ε στρα φη α

πο αι αι σχυ υ νη ης ε εμ πτυ σμα α α των

θα να τω δε α σχη μο νι κα α α α τα δι κα α

α ζε ε ε ται παν τα ο α να μαρ τη η τος ε

κου σι ι ω ως κα τα δε ε ε χε ε ε ται ι

να πα σι δω ρη ση η ται την εκ νε κρω ων Α α να

α α στα α α σιν

Θίς τόν στίχον

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλευσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει. Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει, οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θελετε δοῦναι, ἀγαγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡ φιλαργυρίας προδότου! εὐνων ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητῆς· ἢ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἢ τὴν πεῖραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν

εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φριῶν ἦλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἄνεξικακε Κύριε δόξα σοι.

Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Μηδεὶς ὧ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὢν μαθητῆς, πράγματι δὲ παρῶν φονευτῆς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕμέρον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.177*

Σημερον τοκατα του Χριστου πονηρον συν
ηχθησυνεεεδριιιον και κατ
αυτου κενααεβουου ουλευσαντο παραδου ναι
Πιιλααατω ειςθανα τον τονα νεεευ
θυυυνον σημερον την των χρηματων
αγχοοονηην Ιουδαςεαυτωωπεε

ρι ι τι ι ι θη η η σι και στε ρει ται κα ατ

α α α μ φω ζω η ης προ ο σ και αι αι ρου και αι αι

θει ει ει ας ση με ρον Κα ι α φας α κων

προ φη η τε ε ευ ει συ υ μ φε ε ε ε ρει ει λε γων

υ περ του λα ου ου ε ε να α πο ο ο λε ε

ε σθαι ηλ θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω

ων η μω ων του πα θειν ι να η μας ε λε ευ θε ε

ρω ω ση εκ της δου λει ας του ε χθρου ως

α γα θο ο ος και φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Εἴμερον ὁ Ἰούδας

Ο ε σθι ων αρ τους μου ε με γα λυ νεν επ

ε με πτε ε ερ νι ι ι ι σμον

Κ η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω χει

ας κρυ πτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε ο νε

ξι ι ι ας α να κα λυ υ πτει ει ει ει την μορ

φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω ν φρον τι ι ι

ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρο ον πι πρα α α

σκει το ο ο ο τη ης α μαρ τω λου αλ λα

το ου ρα νι ι ον μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του

νο ο ο σφι ι ζε ε ται τα αρ γυ υ υ ρι ι ι

α τρε ε ε χει προς Ι ι ου ου δαι αι αι ους λε ε ε

γει τοις πα αρα νο ο ο μοις τι μοι θε ε λε τε ε δου ου ου

ναι κα γω υ μι ιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ

τον ω φι λαρ γυ ρι ι ι α α α ας προ δο ο ο

του ευ ω νον ποι ει ται τη ην πρα α α σιν προς την γνω

μην των α γο ρα ζο ο ον των του πω λου με ε ε

νου την πρα α γμα α τει ει ει α αν ποι οι ει ει ει

ται ουκ α κρι βο λο γει ται προς τη ην τι ι μη ην

αλ λως δου ου ου λον φυ υ γα α δα α α α πεμ πο

λει ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι ι ι ι ι πτειν

τά τι ι ι μι ι ι α νυν ε βα λε τα α

α α γι ι ι α τοις κυ σι ι ι ν ο μα θη η της

η γαρ λυσ σα της φι λα α α αρ γυ υ ρι

ι ι ας κα τα του ου ι δι ου ου ου

ου Δε ε ε σπο ο ο του μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι

η σε εν αυ τον ης τη ην πει ει ει ραν φυ υ

γω ω με εν κρα α α ζο ο ον τες μα α κρο θυ υ με

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Ο τρόπος σου δολιότιτος γέμει

Τὸ ἐπόμενο ἐπαναλαμβάνεται στὸ Δόξα...

ε ξ ε πο ρευ ε το ε ξω και ε λα λει

ε πι ι ι ι το ο α α αυ το

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Μηδείς ὦ πιστοί

Λ ο γον πα ρα νο μον κα τε ε θε εν το ο ο

κα ατ ε ε μου

Μ η δει ει ει ει εις ω πι στοι του Δε σπο τι κου

δει ει ει πνου α α α μυ η η η τος μη δεις ο ο ο

λωσ ως ο Ι ι ου ουου δας δο λι ι ως προ ο σι ι

τω τη η τρα α α πε ε ε ζη ε κει νος

γαρ τον ψω μο ον δε ε ξα α α με ε ε ε νος με

τα του αρ του ε χω ω ω ρη η η η σε σχη μα

τι μεν ω ων μα θη της πρα α γμα τι δε ε πα ρω

ω ων φο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις

συ υν α α γααλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε

Α πο ο στο ο ο λοις συν αυ λι ζο ο ο με ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει φι λω ων ε ε πω

ω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα ας τη ης

κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και Σω τη η ρα των

ψυ χω ω ων η η η η μων

Δόξα, Ὁ τρόπος σου δολιότητος

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν. Φρῖξον ἤλιε, στέναξον ἢ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἄνεξικαχε Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.180*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο πο ος σου δο λι ο τη το ο ος γε ε ε ε

μει πα α α α ρα α νο με ε Ι ι ι ου ου

ου δα νο σω ωων γαρ φι λαρ γυ ρι ι ι α

αν ε κε ερ δη η σα ας μι σα αν θρω ω ω πι ι

ι αν ει γαρ πλου τον η η η γα α α α πας τι

τω πε ρι πτω ω χει ει ει ας δι ι δα α σκον

τι ι ε ε ε φοι οι οι τας ει δε ε ε

και αι αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ι ι ε ε πω

ω ω ω λεις το ον α α α τι μη η η τον προ δι δου ου

ουους ει εις μι αι αι φο ο ο νι ι ι ι αν

φρι ξον η η λι ι ε στε ε να α α ξον η η γη

και κλο νου με ε νη η βο ο ο η η η η σον α

νε ξι ι κα α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι ^ν **Α**

Καὶ νῦν, Μυσταγωγῶν σου Κύριε

^{ἦχος πλ.α'}

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. ὦ φίλοι, ὁράτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίξεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἤλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

^{ἦχος λ π ῥ} Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.183*

Κ αὶ νυν καὶ α εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ ω νας τῶν αἰ ω

ω ω νωνων α α μην ^{π ρ}

Μ υ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους Μα θη η τας ε ε

δι ι ι δα α α σχε ε ες λε ε ε ε γων ^{π ρ} ω ω

φι ι ι λοι οι ο ο ρα α α α τε ^{κ ρ} μη δεις υ

μας χω ρι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα σχω ω α αλλ

— υ πε ε ερ του κο ο ο σμου π η μη ουν σκαν δα λι

ι ι ζε ε σθε ε ε ε εν ε ε ε ε μοι χ η ου γαρ

ηλ θον δι α κο νη η θη η ναι αλ λα δι α κο

νη η η σαι αι Δ και θει ναι την ψυ υ χη ην μου λυ υ

υ υ υ τρο ον υ πε ε ερ του κο ο ο σμου π η ει

ουν υ υ μει εις φι ι λοι οι μου ου ε ε στε ε ε

με ε μι ι ι μει ει ει ει σθε χ η ο θε λων πρω

το ος ει ει ει ναι ε ε ε στω ε σχα α α τος π η ο

δε σπο ο της ως ο δι ι α α α α α κο ο ο ο

νος π η μει να τε ε ε ε ε εν ε μοι ι να βο ο

τρυ υν φε ε ε ρη η η η τε ε γω γαρ ει

μι της ζω ης η α αμπε λο ο ο ο ο ο ο ος

Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων καὶ Ἀχράντων Παθῶν

Θεὸς τὸ Ἄλληλούϊα

ἦχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἄλληλούϊα. (γ')

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἄλληλούϊα. (γ')

τροπᾶριο

Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σέ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὅπερὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ☩

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ☩

«Ἄλληλούϊα», Τὸ σύντομον

ἦχος λ π δι —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

α α αλ λη η η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

«Ἀλληλουία», Τὸ Ἄγρον μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ π ς ¹²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

Α ἰα α α α αλ λη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α ι α α α α α Αλ

λη λου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ἡ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α ⁶λ α α α α α α α

λα α α α α α α α α α α λα α α α α

α α α α α α ^π9 Α α α αλ λη η η λου

⁶ου ⁶ου ου ου ου ου ⁶ου ου ου ου ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

⁶ἰ ἡ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α α α ^γδι

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, Τὸ Ἄργον

Ἦχος λ π δι ¹²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.72*

Ο τε ε ε ε ε ε οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ^χλ ε ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δει ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι ο ις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον χρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χρη η η μα α α α α τω ω ω ω ω

ων ε ε ε ε ε ρα α α ε ε ρα στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο νη η η η η η η χρη σα με ε χρη σα α

με νον φευ γε ε ε α α α α κο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ον ψυ υ υ ψυ

υ υ χην την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ολ μη η

σα α τολ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γα α θο ο ο

ος Κυ ρι ι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι *το αυτό*

Ο τε ε ε ε ε οι οι οι οι οι οι εν δο

ο ο ξοι Μα α α α α θη η η η Μα

α θη ται αι αι αι αι αι αι αι αι ε εν

τω ω ω νι πτη η η η η η η η ρι ι ι

ι ι του δε ι ει ει ει ει ει ει ει πνου ου ου ε ε

φω ω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι ζον το το

τε ε ε Ι ι ι ου ου ου ουου δα α α

α α ας ο ο ο δυ υ υ υ υσ σε ε ο ο

δυσ σε ε ε βης φι λα α α αρ γυ ρι ι ι ι ι ι

α α α α αν νο ση η η η η η η η σα

α ας ε ε σχο ο ο ο τι ι ζε ε σχο τι ι ζε

το και α νο ο μοι οι ο ις κρι ι ι ται αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αις σε τον δι ι

ι ι ι και αι ο ον κρι τη η η η ην πα α

ρα α α α δι ι δω πα ρα δι ι δω σι βλε πε ε

ε χ ρ η η η μα α α α α τ ω ω ω ω ω

ω ω ν ε ε ε ε ε ρ α α α ε ε ρ α στα

τον δι ι ι ι α τα α α α α αυ τα α αγ χο

ο ο ο ο ν η η η η η χ ρ η σα με ε χ ρ η σα α

με νον φ ευ γε ε ε α α α χο ο ο ο ο

ρε ε ε ε ε ε στο ο ο ο ο ν ψ υ υ ψ υ

υ υ χ η ν την Δι ι ι ι δα σκα α α α α α

λω ω τοι α α α α αυ τα α το ο ο ο λ μη η

σα α το λ μη η σα σα α α α αν ο πε ρι παν

τα α α α ας α α α α α α γ α α θ ο ο

ος ^ΔΚυ ρι ι ι ι ι ε δο ξα α α σοι ^η

Ότε οί ένδοξοι Μαθηταί, Τò Cύντομον

σύντομον

Ήχος λ π δι ¹²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.74*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^η

Ο τε οι ε εν δο ξοι Μα θη ται ^Δ εν τω νι

πτη ρι του δει πνου ε φω ω τι ζον το ^η το τε Ι

ου ου δας ο δυσ σε βης ^Δ φι λαρ γυ ρι αν νο ση σας

ε σκο ο τι ζε το ^η και α νο μοις κρι ταις ^Δ Σε τον

δι και ον κρι την πα ρα α δι δω σι ^η βλε ε πε χρη μα των

ε ρα στα ^Δ τον δι α ταυ τα α αγ χο νη χρη η σα με

νον ^δ φε ευ γε α κο ρε στον ψυ χην την Δι δα σκα λω

τοι οι αυ τα το ολ μη σα σαν ^δ ο πε ρι παν τας α

γα θος Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^η

* ^η το τέλος Κυ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι ^η

Ἀντίφωνον α'

^ηχος πλ.δ'

Ἄρχοντες Λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπης με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράζωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥύσαι ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Αρχοντες λαων συνηχθησαν κατα του Κυ

ριου και κατα του Χριστου ουουααου

του
γ
δ

Λογον παρανομον κατεθεντοκατεμου

Κυριε Κυριεεμηεγκαταλιιιπηη

ηςμε
γ
δ

ΤασαισθησειςημωνκαθαρωςτωΧριστωπα

ραστησωωμεν καιωςφιλοιουτουταςψυχας

ημωνθυωσωμενδιαυτον καιμηταιςμερι

μναιςτουβιουσυμπνιγωωωμεενωςοΙιου

ου δας ^γ αλλ εν τοις τα μει οις η μων κρα ξω ω μεν

Πα τερ η μων ο εν τοις ου ρα νοις ^γ α πο του πο

νη ρου ουουου ρυ υ υ σαι αι η μας ^χ ^γ ^δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ ^δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην ^γ ^δ

Π αρ θε νος ε ε τε κες α πει ρο γα με ^ε ^κ και Παρ

θε νος ε μει νας Μη τερ α νυμ φευ τε ^γ ^δ Θε ο το ο

κε Μα ρι α Χρι στον τον Θε ον η μων ι κε τευ

ε σω θη ναι η μας ^ε ^λ

Ἀντίφωνον β'

ἦχος πλ.β'

Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἔν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὡσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλόανθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶση, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

χορὸς β'

ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.76*

Ε δρα με λε ε γων ο ο ο Ι ου δας τοις πα ρα α
νο ο μοις γραμ μα τε ευ ευ σι τι μοι θε λε τε δου
ναι κα γω υ υ μιν πα ρα δω ω ω σω ω αυ
τον εν με σω δε των συμφω νουν των αυ τος ει στη
κεις α ο ρα τως συμ φω νου ου ου με ε ε

νοσ [♩] καρ ^Δ δι ο γνω στα φει σαι τω ων ψυ χω ω ων

η η η μων ^π

Ε ν ε λε ει τον Θε ον θε ρα πευ σω ω μεν ^Δ

ωσ περ Μα ρι ι ι ι α α ε πι του δει ει ει

πνου ^π και μη κτη σω με θα φι λαρ γυ ρι ι αν

ωσ ο ο ο Ι ου δας ^Δ ι να παν το τε μετα Χρι στου του

Θε ου ου ε σω ω ω με ε ε θα ^{χπ}

^θ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{χπ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ⲟⲩⲱⲛ ⲁⲙⲛⲉ

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ⲑⲛ ⲉⲧⲉⲕⲉⲥ Ⲡⲁⲣⲑⲉⲛⲉ ⲁⲛⲉⲣⲙⲉⲛⲉⲩⲧⲱⲥ ⲉⲓ

ν ε τε κες Παρ θε νε α νε ερ μη νευ τως δι

ⲁⲡⲁⲛⲧⲟⲥ ⲱⲥ ⲡⲓⲗⲁⲛⲑⲣⲱⲡⲟⲛ ⲙⲉⲗⲓⲡⲉⲛⲥ ⲉⲓ

α παν τος ως φι λαν θρωπον μη δι α λι πης δυ υ

ⲥⲱⲡⲟⲥⲁ ⲓⲛⲁⲕⲓⲛ ⲉⲥⲱⲛⲉⲥ ⲥⲓⲥⲉⲕⲁⲧⲁ

σω που σα ι να κιν δυ νων σω ση τους εις σε ε κα τα

ⲡⲉⲩⲟⲛⲧⲁⲥ

φευ γοον τα ας

Ἀντίφωνον γ'

ἤχος β'

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὠσαννά σοι ἔκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἰωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας, ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτησαν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὡσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεός ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς

χορὸς α'

Ἦχος Δι

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.78*

Δι α Λα ζα ρου την ε γερσιν Κυ ρι ε το ω

σαν να σοι ε κραυγα α ζον παι δεσ των Ε βραι αι αι

ων φι λα α αν θρω ω ω πε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω δει πνω σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα θη

ταις σου προ ε λε ε γες εις εξ υ μω ωων πα ρα δω

ω ω σει ει ει με ο δε πα ρα νο μο ο ος

Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι ε ε ε

ναι

ω αν νη ε ρω τη σαν τι Κυ ρι ι ε ο πα

ρα δι δου ους σε τι ι ις ε ε ε στι του ου

τον δι α του α αρ του υ πε ε ε δει ει ει

ξας ο δε πα ρα νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η

βου ουλη η θη συν ι ε ε ε ναι

εις τρι ακον τα αρ γυ ρι α Κυ ρι ι ε και

εις φι λημα δο λι ον ε ζη τουν Ι ου δαι αι οι οι

α πο κτει ει ει ναι αι αι σε ο δε πα ρα

νο μο ο ος Ι ου δας ουκ η βου ουλη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Ε ν τω νι πτη ρι σου Χρι στε ο Θε ος τοις Μα

θη ταις σου προ ε τρε ε πες ου τω ποι ει ει τε ε

ωσ περ ει ει ει δε ε ε τε ο δε πα ρα

α νο μο ς Ι ου ου ου ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν

ι ε ε ε ναι

Γ ρη γο ρει τε και προσ ευ χε ε σθε ι να μη η πει

ει ει ρα σθη η τε τοις Μα θη ταις σου ο Θε ο ο ο ς

η μων ε ε ε λε ε ε γες ο δε πα ρα

νο μο ο ο ς Ι ου δας ουκ η βου ου λη η θη συν ι

ε ε ε ναι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Δ ι α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου ουλους

σου Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε ον

εις σε ε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει ει χος και

προ στα σι αν

Κάθισμα, Ἐν τῷ δείπνῳ

ἤχος βαρύς

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν

διήλεξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα Κόσμον ἀρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.81*

Ε ν τω δει ει πνω τους Μαθη τα ας δι α τρε ε
φων και την σκη η ψιν της προδο σι ι ας γι νω ω σκων
εν αυ τω τον Ι ου δαν δι η λεγ ξας α δι ορθω
τον μεν του τον ε πι στα μενος γνω ρι ι σαι δε πα σι βου
λο μενος ο τι θε λων πα ρε δο ο θης ι να
κο σμον αρ πα α σης του αλ λο τρι ι ου Μα κρο ο θυ με
δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον δ'

ἦχος πλ.α'

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ' ἡμῖν ἀντέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ

παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητῆς, γίνεται προδότης, ἐν ἧθει φιλικῶ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὀδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

ἤχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

χορὸς β'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.82*

 C η με ρον ο Ι ου δας κα τα λιμ πα νει τον

 Δι δα σκα α λον και πα ρα λαμ βα νει τον δι α α α

 α α α βο ο ο λον τυ φλου ται τω πα θει της φι

 λαρ γυ υ ρι ι ι ας εκ πι πτει του φω το ο ος ο ο

 ε σχο ο τι σμε ε ε νος πως γαρ η δυ υ να

 το ο βλε ε ε πειν ο τον φω στη ρα πω ω λη η η σας

τρι α α α κο ον τα α αρ γυ ρι ι ι ων ^{π ρ} αλλ

η μιν α νε τει ει λεν ο πα θων υ περ του ου κο ο ο σμου ^{χ ρ}

προς ον βο ο ο η η σω μεν ^{χ ρ} ο πα θων και συμ πα

θων ανθρω ω ποις δο ο ξα σοι ^{Α δ λ}

C η με ρον ο Ι ου δας πα ρα ποι ει ται θε ο

σε βει ει αν ^{χ ρ} και αλ λο τρι ου ται του ου χα α ρι ι ι

ι ι σμα α α τος ^{π ρ} υ παρ χων μα α θη η τη

η η ης γι ι ι νε ται αι προ δο ο ο της ^{χ ρ} εν

η θει φι λι κω ω ω δο ο λον υ υ πο κρυ υ υ

πτει ^{π ρ} και προ τι μα ται α φρο νως της του Δε

σπο ο του α α γα α α πης ^χτρι α κοντα αρ γυ ρι ι

α α ο δη γος γε νο με ε νος συν ε ε δρι ι ου

πα α ρα νο ο ο μου ^πη μεις δε ε χοντες σω τη

ρι ι α αν τον Χρι στον αυ τον δο ξα ασω μεν ^Α

Ἦχος ^Λ Πά

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.83*

Την φι λα δελ φι ανκτη σω με ε θα ως εν Χρι στω ω

ω ω α δελ φοι ^πκαι μη το α συμ πα θες προς του ους

πλη σι ι ι ο ον η μων ^πι να μη ως ο δου

λος κα τα κρι θω μεν ο α νε λε ε η η η μων ^πδι

α τα δη να α α α ρι ι ι α α ^φκαι ως ο Ι

ου δας με τα με ελη η θε εν τες μη δεν ω ω φε λη η

η σω ω ω μεν ^{χ π ρ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ_α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_α

Δ ε δο ξα σμε να πε ρι σου ε λα λη θη παν τα χου

ο τι ε κυ η σας σα ρ κι τον των ο λων ποι η την ^{π ρ} Θε

ο το κε Μα ρι α ^{π ρ} παν υ μνη τε και α πει ρο γα

με ^{π ρ}

ἤχος πλ.β'

Ὁ μαθητῆς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίους, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἦγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

χορὸς α'

Ἦχος λ π τ Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.85*

Ο μαθητῆς του ου ου Δι ι ι δα σκα α α
 λου συν ε φω ω ω νει τη ην τι μην και τρι
 ακον τα αρ γυ ρι ι ι οισ πεπρακε ε ε τον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον φι λη μα τι ι ι δο λι ι ι
 ω πα ρα δου ους αυ τον τοις α νο ο μοι οισ εις
 θα α α να α α τον

C η με ρον ε λε γεν ο Κτι στης ου ρα νου ου και

γης **Δ** τοις ε αυ του ου ου μα α θη ταις ηγ γι **π**

κε ε εν η ω ω ω ρα και ε φθα σεν Ι ου ου δα ας ο

ο πα ρα δι δου ου ους με **π** μη τις με αρ νη

ση ται βλε πων με ε εν τω ω ω Σταυ ρω **Δ** εν **σ**

με σω δυ υ υ ο ο λη στων **π** πα σχω ω γαρ ως αν

θρω ω προς **Δ** και **σ** σω ζω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς **Δ** τους εις ε με ε ε πι στε ε ευ ο ο

Χ
ον τας **π**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Η αρ ρη τως επ ε σχα των συ υλλα βου σα και

τε κου ου ου σα τον κτι στην τον ι δι ον Παρ θε

νε σω ζε τους σε ε με γα λυ νο ον τα ας

Ἀντίφωνον ς'

ἦχος βαρὺς

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον, μαθητῆς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφήν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· κὰν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμὲ· κὰν τὸν Ἰούδα θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναι με τοῖς παρανόμοις· ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσῃται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.87*

Κη με ρον γρη γο ρει ει ο Ι ου δας πα ρα

δου ου ναι τον Κυ ρι ον τον προ των αι ω νων Σω

τη η ρα του κο ο σμου τον εκ πεν τε α αρτων χορ τα

α σαν τα πλη η θη ση με ρον ο α νο μος αρ νει ται

τον Δι δα σκα λον μα θη της γε νο με νος Δε σπο την

πα ρε δω κεν αρ γυ ρι ω πε πρα α κε τον μαν να χορ

τα σαν τα τον α ανθρω πον

Κη η με ρον τω Σταυ ρω προσ η λω σαν Ι ου δαι

οι τον Κυριον ἤ τον δι α τε μον τατην θα α λασ

σαν ρα α βδω και δι α γα γο οντα αυ του ους εν ε ρη

η μω ση με ρον τη λογ χη ἤ την πλευ ραν αυ του ε

κεν τησαν ἤ του πλη γαις μα στι ξαντος υ περ αυ των την

Αι γυπτον π και χο λην ε πο τι ι σαν τον μαν να τρο φην

αυ τοις ομ βρη ησαν τα ἤ

Κυρι ε ε πι το πα θος το ε κου σι ον πα ρα

γε νο μενος ε βο ο ας τοις μα θη ται αις σου ἤ καν

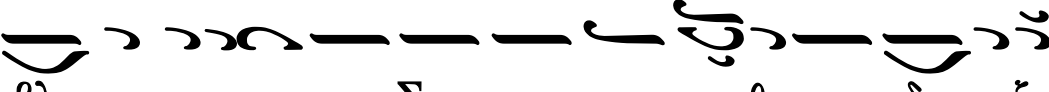
μι αν ω ραν ουκ ι σχυ σα τε α γρυ πνη σαι μετ ε

μου ἤ πωσ ε πηγ γει λα σθε ἤ α πο θνη σκειν δι ε με ἤ

καν τον Ι ου δαν θε α σα σθε πως ου κα θε ευ δει

αλ λα σπου δα α ζει προ δου ναι με τοις πα ρα νο ο

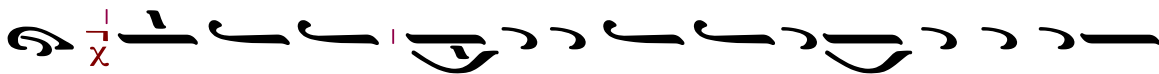

μοις ε γει ρε σθε προ σευ ξα σθε μη τις με αρ νη

σηται βλε πων με εν τω Σταυ ρω μα κρο θυ με δο ο ξα

σοι

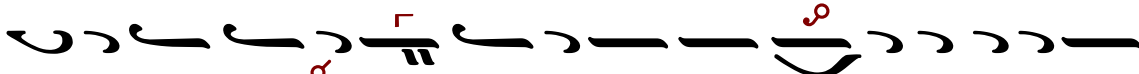
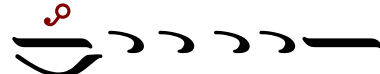

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Χ αι ρε Θε ο το ο κε η τον α χω ρη τον εν ου ρα

νοῖς χω ρη σα σα εν μη τρα σου **η** και ρε Παρ θε νε των

προ φη των το κη ρυ γμα **π** δι η ης η μιν ε λαμ ψεν

ο Εμμα νου ηλ **α** και ρε μη τηρ Χρι στου ουτου Θε ου **η**

Κάθισμα, Ποῖός σε τρόπος

ἦχος βαρύς

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἱαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος **Γα**

Πατριαρχική Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.89*

Ποι ος σε τρο ο πος Ι ου δα προ δο την του Σω τη

ρος ειρ γα σα το **η** μη του χο ρου σε των Α πο στο λων ε χω

ρι σε **π** μη η του χα ρι σμα τος των ι α μα των ε

στε ρη σε **η** μη συν δει πνη η σας ε κει ει νοις σε της τρα

πε ζης α πω σα το ἤ μη των αλ λων νι ι ψας τους πο ο

δας τους σου ους υ περ ει ει δεν ἤ ω πο σων α γα θω ων

α μνη μων ε γε ε νου ἤ και σου μεν η α χα

ρι στος ἁ στη λι τε ευ ε ται γνω ω μη αυ του δε η α

νει κα στος μα κρο θυ μι α κη ρυτ τε ται και το με γα ε

λε ο ο ο ος ἤ

Ἀντίφωνον ζ'

ἦχος πλ.δ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστήσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῆ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν· ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς πύλην σωτήριον καὶ παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῆς.

Τ οἰς συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο μοις α νε

χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε να και δι

ε σχορ πι σα τε τα δω δεκα προ βα α τα α τους μα θη

η τα ας μου η δυ να μην πλει ους η δω δεκα

λε γε ε ω ω ω νας πα α ρα α στη η η σαι α αγ

γε ε ε λων αλ λα μα α κρο θυ μω ι ι να

πλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

Προ ο φη τω ω ω ν μου α δη η λα α και κρυ φι

ι α Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α σοι

Τ ρι τον αρ νη σα μενος ο ο Πε ε ε τρος ευ θε ως

το ρη η θε εν αυ τω ω συ νη η η κεν

αλ λα προ ση γα γε σοι δα κρυ α με τα α νοι

οι οι ας ο Θε ος ι λα α σθη τι μοι και σω ω

ω σο ο ον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Ω ς πυ υ λην σω τη ρι ον και Πα ρα δει σον τε ρ
 πνον και φω τος α α ι δι ι ι ου νε φε ε
 λην υ πα ρ χου σαν την α γι ι αν Πα ρ θε νον υ
 μνη η η η σω μεν α παν τες λε γον τες το χαι ρε αυ
 τη

Ἄντίφωνον η'

ἦχος β'

Εἶπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ τῶν, προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ἠτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονεῦται, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθέने· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

χορὸς β'

ἦχος Δι'

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
 Κωνσταντίνου Πρίγγου
 Μ.Εβδομάς 1969 σ.92*

Ε ι πα τε πα ρα νο ο μοι τι η κου σα τε πα ρα του

Σω τη ρος η μων ου νο μον ε ξε θε ε το και των

προ φη τω ωων τα δι δα α α γμα α α τα πως

ουν ε λο γι σα α σθε Πι λα τω πα α α ρα δου ου

ναι τον εκ Θε ου Θε ο ον Λο ο ο γον και λυ τρω

τη ην των ψυ υ χω ω ων η η η μων

Κ ταυ ρω θη τω ε κρα α ζον οι των σων χα ρι σμα των

α ει ει ε ε εν τρω φω ων τες και κα κουρ γον

αντ ευ ε ερ γε ε ε του η τουν το λα βειν οι των δι και

αι αι ων φο ο νε ευ ται αι ε σι ω πας δε Χρι στε

φε ρων αυ τω ωων την προ πε ε ε τει ει ει

αν πα θει ει ν θε ε ε λων και σωσαι η

μα ας ως φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Ο τι ουκ ε ε χο μεν παρ ρη σι αν δι α τα

πολ λα η μω ων α μαρ τη μα τα συ τον εκ σου γεν νη

θεν τα δυ σω πη σον Θε ο το ο κε παρ θε νε πολ

λα γαρ ισχυει δε ησιν μη τρος προς ευ με νει αν

Δεσπο του μη πα ρι δης α μαρ τω λων ι κε σι

ιας η πανσεμνος ο τι ε λε η μων ε στι και

σω ζειν δυ να με νος ο και πα θειν υ περ η μων κατα δε

ξα μενος

Ἀντίφωνον θ'

ἦχος γ'

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐξ ἔθνων ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

χορὸς α'

ἦχος Γα

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.95*

ε στη σαν τα τρι ακον τα αρ γυ ρι α την

τι μην του τε τι μη με ε νου ^{π ρ} ο ον ε τι μη σαν

το α πο Υι ω ων Ισραηλ ^{π ρ} γρη γο ρει τε και προσ ευ

χε σθε ι να μη ει σελ θη τε εις πει ρα σμον ^{χ ρ} το μεν

πνευμα προ θυ μον ^{χ ρ} η δε σα αρξ α σθε νης ^{χ ρ} δι α του

το γρη γο ρει τε ^{ρ η}

Ε ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην ^{χ ρ} και εις

την δι ψαν μου ε πο τι σαν με ο ο ξος ^{π ρ} συ δε Κυ ρι ε

α να στη σον με ^{χ ρ} και αν τα πο δω ω σω αυ τοις ^{ρ η}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^{χ ρ}

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην ^{π ρ} Θεοτοκίον

Ο ι εξ ε θνων υ μνου μεν σε Θε ο το κε

Α γνη ^{χ ρ} ο τι Χρι στον τον Θε ο ον η μων ε τε ε

^{π ρ} κες τον εκ της κα τα ρας τους αν θρω πους δι α σου

ε λευ θε ρω ω σαν τα ^{ρ η}

Κάθισμα, Ὡ πῶς Ἰούδας

^{ἦχος πλ.δ'}

Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

^{ἦχος λ π δὲ Νη}

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.96*

Ὡ πως Ι ου δας ο πο τε σου ουμα θη της ^{ρ δ} την

 προ δο σι αν ε με λε τα α κα τα σου συν ε δει
 πνη σε δο λι ως ο ε πι βου λος και αι α δι κος πο ρευ
 θεις ει ει πε τοις ι ε ρε ευ σι τι μοι πα ρε χε τε και
 πα ρα δω σω υ μιν ε ε κει νον τον τον νο μον
 λυ σαν τα και βε βη λουν τα το Σαβ βα τον μα κρο θυ με
 Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι οι οι

Ἀντίφωνον ι'

ἦχος πλ.β'

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλασεν, ὁ δὲ παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο, ὁ ληστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σέ δοξολογοῦμεν φιλόανθρωπε.

χορὸς β'

ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.ΕΒδομάς 1969 σ.97*

Ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι

ον γυ μνος εις χρι ι σιν ι ι στα το και εν σι

α γο νι ρα πι σμα ε δε ξα α το υ πο χει ρω ων

ων ε ε πλα σε ο δε παρα α νο ο μο ο ος

λα ος τω Σταυ ρω προσ η λω σε το ο ον Κυ υ ρι

ον της δο ο ο ξης το τε το κα τα πε ε τα α

σμα του Να ου ε ε ε σχι ι ι σθη η ο η

λι ος ε σκο ο ο τα α α α α α σε μη φε ρων θε

α σα α σθε Θε ο ον υ υ υ βρι ζο ο ο με ε ε

νον ον τρε ε ε μει τα συ υμ πα α αν τα αυ

τον προ οσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Ο μα θη της ηρ νη σα α το ο λη στης ε

βο ο ο η η η σε μνη σθη τι μου Κυ ρι ι ε

εν τη βα ασι λει ει ει α α α σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Α μην

Ε ι ρη νευ σο ον τον κο σμον ο εκ Παρ θε νου και

τα δε ξα με νος Κυ ρι ε σαρ κα φο ρεσαι υ υ περ

δου λων ι να συμ φω ω νως σε δο ξο λο γου ου μεν φι

λαν θρω ω πε ε

Ἀντίφωνον ια'

ἤχος πλ.β'

Ἄντι ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων σταυρωθῆναι σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἢ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.99*

Α ν τι α α α γα θων ων ε ποι η σας Χρι στε

τω ω γε ε νει των Ε βραι αι αι ων σταυ ρω θη

ναι σε κα τε δι κα α σαν ο ξος και χο λη η ηην σε

πο τι ι ι ι σα α αν τες αλ λα δος αυτοις Κυ

ρι ι ε κα τα τα ερ γα αυ των ο τι ου συν

η καν την σην συ υγκατα α α βα α α σιν

ε πι τη προ δο σι α ουκ ηρ κε ε σθη η

σα α αν Χρι στε τα α γε ε νη των Ε βραι αι αι

ων αλλ ε κι νουν τας κε φα λας α αυ των μη

κτη ρι σμον και χλε ευ η η ην προ σα α α γο ο

ον τες αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα τα τα

ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα σου ε

ε με λε ε ε τη η η σαν

Ο υ τε γη η ω ω ως ε σει ει ει σθη ου τε

πε τραι ως ερ ρα α γη η η σαν Ε βραι αι ους

ε ε πει σαν ου τε του Να ου ου το ο κα τα πε ε

ε ε τα α α σμα ου τε των νε κρων η Α να α

α στα α α σις αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε κα

τα τα ε ερ γα α α αυ των ο τι κε να κατα

σου ε ε με λε ε ε τη η η σαν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Θεοτοκίον

Θ ε ο ν εκ σου σα ρ κω θε ν τα ε γνω με ν Θε ο το ο

κε Πα ρ θε νε μο νη α γνη μο νη ευ λο ο γη με

νη δι ο α πα υ στως σε ε α νυ μουν τες με γα

λυ νο ο με εν

Ἀντίφωνον ιβ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κείνη με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζῶν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίαις ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἴδε ἄμνος, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις γ ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα ρι τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα ρι

αν δρα α ο ο ον τα ρι ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι ρι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας ρι αν τι του μα αν να χο λην ρι αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω σα

α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη κα κει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην την αι ω ω ω νι ι ι ον

η με ρον του Να ου το κα τα πε τα α σμα εις

ε λεγ χον ρη γνυ υ ται αι των πα ρα α νο ο

μων και τας ι δι ασ α κτι ι ι να ασ ο

η λι ο ος κρυ υ υ πτει Δε σπο ο την ο ρων σtau ρου ου

ου με ε ε νον

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ι δε Να

ος ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σtau ρω ω ω σα α τε τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι αυ τος γαρ ε σтин ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην

Θεοτοχίον

Χ αι αι ρε η πυ υ λη του Βα σι λε ε ως της δο

ξης ην ο Υ ψιστος μο νος δι ω δευ σε και πα

α λιν ε σφρα γι σμε νην κα τε λι πεν εις σω τη

ρι αντωνψυ χω ων η μων

Κάθισμα, Ὅτε παρέστις

ἦχος πλ.δ'

Ὅτε παρέστις τῷ Καϊάφα ὁ Θεός, καὶ παρεδόθη τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράναι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθη ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθη μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ π δι Νη

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.104*

Ο τε πα ρε στης τω Κα ι α φα α ο Θε

ος και πα ρε δο θης τω Πι λα τω ω ο Κρι της

αι ου ρα νι αι δυ να μεις εκ του φο βου ε σα α λευ θη

σαν το τε ε δε υ ψω θης ε πι του ξυ λου εν με σω

δυ υ ο λη στων και ε λο γι σθης με τα α νο

μων ο α να μαρ τητος δι α το σω ωσαι τον αν θρω

πον π ρ Α νε ξι κα κε Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι

οι οι ρ η

Ἀντίφωνον ιγ'

ἦχος πλ.β'

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν δίκαιον κατεδίκασαν, μαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

χορὸς α'

ἦχος λ π Πά

Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.105*

Τ ο α θροι σμα α τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι αι

ων Δ ρ τω Πι λα τω η τη σα αν το σταυ ρω θη η ναι

αι αι σε Κυ υ υ ρι ι ι ε αι τι αν γαρ

εν σοι οι μη η η ευ ρο ο ον τες τον υ πευ θυ νον

Βα ραβ βαν η λευ θε ε ε ρω ω ω σαν και

σε τον δι και ον κα τε δι ι κα σαν μι αι φο

νι ας εγ κλημα κλη η η ρω σα α α με ε ε

νοι Αλ λα δος αυ τοις Κυ ρι ε το αν τα πο

ο δο ο μα α α αυ των ο τι κε να κατα σου

ου ε ε με λε ε ε τη η η σαν

Ο ν παν τα φρι ισ σει ει ει και τρε ε ε μει και πα

σα γλωσ σα υ μνει Χρι στον Θε ου δυ να α μι ι εν και

αι Θε ου ου σο φι ι ι αν οι ι ε ρεις

ερ ρα α πι σαν και ε δω καν α αυ τω ω ω χο

λην και παν τα πα θειν κα τε δε ε ε ξα α

α το σωσαι θε λων η μας εκ των α νο μι ω

ω ων η η η μων τω ι δι ω αι μα τι ω

ως φι λα α αν θρω ω ω προς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Θ ε ο τ ο κ ε η τ ε κ ο υ σ α δ ι ι α λ ο γ ο υ υ

π ε ρ λ ο ο ο γ ο ν τ ο ν Κ τ ι σ τ η ν τ ο ν ι δ ι ο ν α υ

τ ο ν δ υ σ ω π ε ι σ ω σ α ι τ α ς ψ υ χ α ς η η μ ω ν

Ἀντίφωνον ιδ'

ἦχος πλ.δ'

Κύριε, ὁ τὸν Ληστὴν συνοδοιπόρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησης, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Μικρὰν φωνὴν ἀφήκεν ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

χορὸς β'

ἦχος λ π δ Νη

Πατριαρχικὴ Φόρμιξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.107*

Κ υ ρ ι ι ε ο τ ο ν λ η σ τ η ν σ υ ν ο δ ο ι π ο ο

ρ ο ν λ α β ω ν τ ο ν ε ν α ι μ α τ ι χ ε ι ε ι ρ α ς μ ο λ υ υ

υ ν α α α ν τ α και η μ α ς σ υ ν α υ τ ω κ α α

τα α ρι ι ι θμη η η σον ^Δως α γα θο ο

ος και φι λα α αν θρω ω ω προς ^γα

Mι κραν φω ω νην ^γα α φη κε εν ο λη στης εν τω

σταυ ρω ^Δμε γα λην πι στιν ε ε ευ ρε ε ^Δμι α

α ρο πη ε ε σω ω ω θη ^γ και πρω τος πα

ρα δει σου πυ λας α νοι οι ξας ει εισ η η ηλ θεν ⁶ ^λ ο

αυ του την με τα νοι αν προσ δε ξα με ε νο ος Κυ υ υ

ρι ε δο ο ο ξα α α σοι ^χ ^γ ^α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

ων Α μην

Θεοτοκίον

Χαι ρε η δι Αγ γε λου την χα ραν του κο σμου δε ξα

με νη χαι ρε η τε κου ου σα τον Ποι η την σου και Κυ ρι

ον χαι ρε η α ξι ω θει σα γε νε σθαι Μη τηρ Χρι

στου του Θε ου ου ου ου

Ἀντίφωνον ιε'

ἦχος πλ.β'

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ') Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεύς. Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἢ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ δρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ
ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

χορὸς α'

Ἦχος λ π Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.108*

Κ η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας στε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι

ι θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς ψευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλλε ται ο

πε ρι βα αλλων τον ου ρα α νον εν νε ε ε

φε ε ε λαι αις ρα πι σμα κα τε δε ξα α το ο

εν Ι ορ δα νη ε λευ θε ρω ω σας τον Α

δαμ π η λοι οι οισ προ ο ο ση λω ω ω θη Δ ο Νυμ

φι ι ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας π

λογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη Δ ο Υι ο ο

ο ος της Παρ θε ε ε νου π Προ σκυ νου με εν σου

τα πα α α θη η Χρι στε π δει ει ει ει

ξον η η μιν και την εν δο ξο ον σου ου Α να α

α στα α α σιν π

Μ η ως Ι ου δαι οι ε ορ τα σω μεν και γαρ το

Πα σχα α α η μων Δ υ περ η μων ε τυ υ θη

η η Χρι στο ο ος ο ο Θε ος π αλλ εκ κα θα

ρω μεν ε αυ τους α πο παν το ος μο ο ο λυ

σμου και ει λι κρι νως δε η θω ω ω ω μεν α αυ

τω α να στα Κυ υ ρι ε σω σον η μας ω

ως φι λα α αν θρω ω ω πος

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η

η και Α να α α στα α α σις υ υ πα αρ χει

τω λα ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε

ποι θο ο ο τες σε τον σταυρω θεν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Αμην

Θεοτοκίον

Ο ρω σα σε κρε μα μενον Χρι στε η σε κυ η σα

σα α νε βο ο α τι το ξε νον ο ο ρω μυ στη ρι

ον Υι ε μου πως ε πι ξυ λου θνη σκεις σαρ κι πη

γνω με νος ζω ης χορη γε ε

Κάθισμα, Ἐξηγόρασας ἡμᾶς

ἦχος δ'

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος Δι

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.111*

ξη γο ρα σας η μας εκ της κα τα ρας του
 νο μου τω τι μι ω σου αι μα τι τω Σταυ ρω προς
 η λω θεις και τη λογ χη κεν τη θεις την α θα
 να σι αν ε πη γα σας αν θρω ποις Σω τηρ η μων
 δο ξα Σοι οι οι

Μακαρισμοί

ἤχος δ'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ ληστής παράδεισον ᾤκησεν. Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μαναδοτήσαντα. Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἠτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάζης τὴν ἄφεισιν, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσης μοι, τοῖς ἡλοῖς προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὄρη ἐτρόμαζαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτῆρ τὸ μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,

καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐζώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσειςιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλήν, ἀδιάρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

χορὸς α'

Ἦχος $\frac{\text{Α}}{\text{Δ}}$ Ββ

Πατριαρχικὴ Φόρμυξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.112*
Στίχοι: Κωνστ. Λάμπρου*

Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α

σου μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι

αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

Μακαριοι οι πενθουντες οτι αυ

τοι πακληθησονται

Μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κλη

ρονομησουσιν την γην

Διιαξυλου ο Αδαμ παραδεισου γεγονεν

αποικος διιαξυλου δε σταυρου ο ληστης παρα

δεισον ωκησεν ο με εν γαρ γευσαμενος εν

τοληνη θεετησε του ποιησαντος ο δε εσυ

σταυρου μενος Θεονω μο λο ογησε τον κρυπτο

μενον ⁶ _λ μνη ησθη τι και η μων Σωτηρ εν τη βασι λεια

⁶ _λ σου

^χ **Μ**ακαριοι οι πεινωντες και διψωντες

την δικαιοσυνην ^χ ₆ _λ οτι αυτοι οι χορτα

⁶ _λ σθησονται

Το ον του νομου ποιητην εκμαθη του ωνη

σαντο α νομοι ⁶ _λ και ως παρανομον αυτον τω Πι

λα του βηματι εστησαν ⁶ _λ κρουγαζοντες σταυρω

σον ⁶ _λ τον εν ερημω του ουτους ^ρ _λ μανναδοτησαντα

η μεις δε τον δι και ον λη στην μι μη σα α

μενοι πι στει κρα ζομεν μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη Βα

σι ι λει α σου

Μ α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο

τι αυ τοι ε λε η θη σον ται

Τ ων θε ε ο κτο νων ο ε σμος Ι ου δαι ων ε θνος

το α νομον προς Πι λα τονεμ μα νως α να κρα ζων

ε ε λε γε σταυ ρω σον Χρι στο ον τον α νευ θυ νον

Βα ραβ βαν δε μα αλλον ου τοι η τη σαν το η

μει εις δε φθεγ γο με θα λη στου του ευ γνω ω μο νος

την φω νην προς Αυ τον ⁶ λ μνη η σθη τι και η μων Σω τηρ εν τη

Βα σι λει α σου ⁶ λ

^χ Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι

α ^χ ⁶ λ ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται ⁶ λ

Η ζω ω η φο ρος σου πλευ ρα ως εξ Ε δεμ πη γη

α να βλυ ζου σα ⁶ λ την Ε εκ κλη σι αν σου Χρι στε ως

λο γι κον πο τι ζει πα ρα δει σον εν τε ευ θεν με

ρι ζου σα ως εις αρ χας εις τε εσσα ρα Ευ αγ γε λι

α τον κο ο σμον αρ δευ ου σα την κτι σιν ευ φραι

αι νου σα και τα ε θνη πιστως δι δα α σκου σα προσ κυ νειν

την βασιλειαν σου ⁶
^λ

^χ Μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι

αυτοι οι Θεοκληθησονται ⁶
^λ

Εσταυρωθησ δι εμε ινα εμοιπηγασης

την αφεσιν ⁶
^λ εεκεν τηθηστην πλευραν ινα κρου

νοσ ζωης αναβλυσης μοι τοις ηηλοις προσ η

λωσαι ινα καγωτωβαθειτων παθηματων

σου του υψος του κρατους σου ⁶
^λ πιστου μενοσ κρα

αζωσοι ζωοδοταΧριστεδοξακαιτωσταυρωσωτερκαιτω

παθεισου ⁶
^λ

Χ Μα κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης **Χ** ο τι αυ των ε στιν η

6
Βα σι λει α των ου ρα νων **λ**

Γ τα αυ ρου με νου σου Χρι στε πα σα η κτι σις βλε που

σα ε τρε με **6** τα α θε με λι α της γης δι ε δο νει

το φο βω του κρα τους σου φω στη η ρες ε κρυ πτον

το **6** και του Να ου ερ ρα α γη το κα τα πε τα σμα

τα ο ο ρη ε τρο μα ξαν **6** και πε τραι ε σχι ι

στησαν και λη στης ο πι στος κραυ γα α ζει σοι συν η μιν Σω

τηρ το μνη σθη τι **6**
λ

Χ Μα κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων **Χ** ψευ δο ο με νοι ε

νε κεν ε μου **ε λ**

Τ ο ο χει ρο γρα φον η μων εν τω Σταυ ρω δι ερ

ρη ξας Κυ ρι ε **ε λ** και λο ο γι σθεις εν τοις νε κροις τον ε

κει σε τυ ραν νον ε δη σας ρυ σα α με νος α παντας

εκ δε σμων θα να α του τη Α να στα σει σου δι η

ης ε φω τι σθη μεν φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε

και βο ω μεν σοι **ε λ** μνη η σθη τι και η μων Σω τη η ρ εν τη

Βασιλει σου ⁶λ

^χΧαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο

μι σθος υ μων πο λυς εντοις ουρα νοις ⁶λ

Ο υ υ ψω θεις εν τω σταν ρω και του θα να του λυ

σας την δυ ναμιν και ε ε ξα λει ψασιως Θε ος το καθ

η μων χει ρο γρα φον Κυ ρι ε Δη στου ουτην με τα νοι

αν ⁶λ και η μιν πα ρα α σχου μο νε φι λαν θρω πε τοις

πι ι στει λα τρευ ουσι Χρι στε ο Θε ο ος ημων και

βο ω σι σοι ⁶λ μνη η σθη τι και η μω ων εν τη Βα σι ι

λει α σου ⁶λ

Δ ο ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Τ ο ον Πα τε ρα και Υι ον και το Πνευ μα παν τες το

Α γι ον ο ο μο φρο νως οι πι στοι δο ξο λο γειν α

ξι ως ευ ξω με θα μο να α δα Θε ο τη τος εν

τρι σιν υ πα ρχου σαν υ πο στα σε σιν α συγ

χυ τον με νου σαν α πλην α δι αι αι ρε τον και

α προ σι τον δι ης εκ λυ τρου με θα του πυ ρο ος

της κο λα σεως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ⁶λ

Θεοτοκίον

Τη ην Μη τε ρασου Χρι στε την εν σαρ κι α σπο ρως

τε κου σαν σε ⁶λ και αι Παρ θε νον α λη θως ⁶λ και με τα

το κον μει να σαν α φθορον αυ τη ην σοι προ σα γο

μεν ⁶λ εις πρε σβει αν Δε ε σπο τα πο λυ ε λε ε πται

σμα α των συγ χω ρη σιν ⁶λ δω ρη σα σθαι πα αν το τε

τοις κραυ γα ζου σι ⁶λ μνη η σθη τι και η μων Σω τη η εν τη

βα σι ι λει α σου ⁶λ

Προκείμενον

Ἦχος ⁴δὲ Ββ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.118*

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις ⁶λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

ε βα λον κλη ρον ⁶λ (β')

- Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τι ἐγκατέλιπές με;

Δ ι ε με ρι ι ι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις ⁶λ και ε πι τον ι μα τι σμο ον μου

ε βα λον κλη η ρο ο ο ον ⁶λ

Οἱ εἶρημοὶ τοῦ κανόνος

Ψδὴ ε'

Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλόανθρωπε.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.118*

Π ρος σε ορ θρι ι ζω τον δι ευ σπλα αγ χνι ι αν

σε αυ τον τω πε σον τι κε νω σαν τα α α τρε πτως

και με χρι πα θων α πα θως υ πο κυ ψαν τα Λο

γε Θε ου την ει ρη η η νην πα ρα σχου μοι φι λαν

θρω ω πε ε

Ψδὴ η'

Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρουαττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.119*

στη λην κα κι ας α αντι Θε ου παι δες θει οι πα ρε

ε δει γμα τι σαν κα τα Χρι στου δε φρου ατ το μενον

α νο μον συν ε δρι ον βου λευ ε ται κε να κτει ναι

με λε τα τον ζω ης κρα τουν τα α πα λα μη ον πα σα

κτι σις ευ λο γει δο ξα ζουσα εις τουους αι ω νας

Ψδὴ θ'

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.119*

Τὴν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ο
ον τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο ο με
εν

Θξαποστειλάριον

Ἦχος γ'

Τὸν Ληστὴν αὐθημερόν, τοῦ παραδείσου ἠξίωσας Κύριε, καὶ μὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με.

 Τον ληστην αυθημερο ο ον του Παραδεισου
 η ξιωσας Κυυριε δεκα μετω
 ξυλω του ου Σταυρου Δ9 φωτισο ον και σω
 ωσον με η (β')

 Τον ληστην αυθημερο ο ον του Παραδεισου
 η ξιωσας Κυυριε δεκα μετω
 ξυλω του ου Σταυρου Δ9 φωτισο ον και σω
 ωσον με ε ε ε η

Θις τούς αίνους

Πασαπνοάριο

ἦχος γ'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.50*

ἦχος ἠ Γα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

νω ων αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ω

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει

ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις

α αυ του ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω

ιδιόμελα

ἦχος γ'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραὴλ, ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἶδασι τί ἐποίησαν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. τὸ ἴδιο

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἢ κεφαλή, ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ραπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ᾗ κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γέυσει, τὰ ὦτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ὁ νῶτος τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὄλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβάς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο, τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἠνεύχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνηδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὀρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν

Ἦχος

Α ἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης αυ του

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ε με ε εγ κα τε λι

πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

α πε λυ υ σεν ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του το και ο η λι ος τας α κτι να ας α πε κρυ

ψε συ δε Ισ ρα ηλ ουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω με

πα ρε δω ω κας ^{π ρ} α φες αυ τοις Πα τερ Α γι ε ^{χ ρ} ου γαρ

οι δα σι τι ε ποι οι η σαν ^η

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{χ ρ}

αι νει τε αυ τον ^{χ ρ} εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α

ρα ^{π ρ} τὸ ἴδιο ^ϛ

Δ υ υ ο και πο νη ρα ε ποι η σεν ^{χ ρ} ο πρω

το τοκος υι ος μου Ισραηλ ^{π ρ} ε με ε εγ κα τε λι

πε πη γη ην υ δατος ζω ης και ω ρυ ξεν ε αυ τω φρε

αρ συν τε τριμ με ε νον ε με ε πι ξυ υ λου ε

σταυ ρω σε ^{χ ρ} τον δε Βα ραβ βαν η τη η σα το και

α πε λυ υ σεν ^{π ρ} ε ξε στη ο ου ρα νο ος ε πι

του το και ο η λιοστας ακτι να ασ α πε κρυ
ψε σου δε Ισρα ηλουκ ε νε τρα πης αλ λα θανατω με
πα ρε δω ω κας αφες αυ τοις Πα τερ Α γι ε ου γαρ
οι δα σι τι ε ποι οι η σαν

Ἐκαστον μέλος

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα
α νω

Ε κα στον με λος της α γι ας σου σα ρ κος α
τι μι αν δι η μας υ πε μει ει νε τας α καν θας η κε
φα λη η ο ψις τα εμ πτυ σμα τα αι σι α

γο νες τα ρα πι σμα α τα ^{π ρ} το στο μα την εν ο ξει

κε ρα σθει σαν χο λην τη γε ευ σει ^{π ρ} τα ω τα τας δυσ σε

βει εις βλα σφη μι ας ο νω τος την φρα γ γε λω σιν ^{κ ρ} και

η χει ρ τον κα λα μον ^{π ρ} αι του ο λου σω μα τος εκ τα

σει εν τω Σταυ ρω ^{κ ρ} τα αρ θρα τους η λους και η

πλευ ρα την λο ο γχη ν ^{π ρ} ο πα θων υ περ η μων και πα

θων ε λευ θε ρω σας η μας ^{κ ρ} ο συ γ κα τα βας η μιν φι

λαν θρω πι α και α νυ ψω σας η μας παν το δυ να

με Σω τη ρ ε λε η σον η μας ^{ρ η}

Σταυρωθέντος σου Χριστέ

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ι ον

Σ ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε ε πα σα η κτι σις βλε ε

που σα ε τρε ε με τα θε με λι α της γης δι ε

δο νη θησαν φο ο βω του κρα του ους σου σου γαρ υ ψω θεν

τος ση με ρον γε νος Ε βραι αι ων α πω λε ε το του

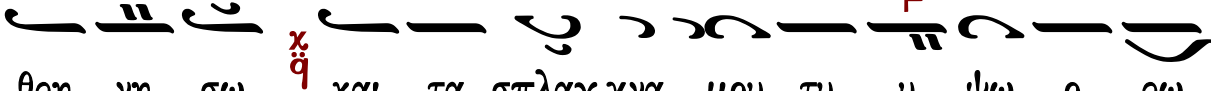
Να ου το κα τα πε τα σμα δι ερ ρα α γη δι

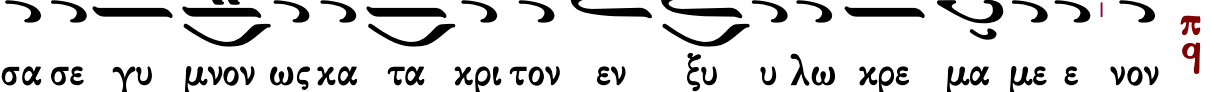
χως τα μνη μει α η νε ω χθη σαν και νε κροι εκ

των τα φων ε ξα νε στη η σαν Ε κα τον ταρχος ι

 δων το θαυ αυ μα ε φρι ξε ^ν πα ρε στω σα δε η Μη

 τηρ σου ε βο ο α θρη νω δου σα μη τρι κως ^π πω ως μη

 θρη νη σω ^χ και τα σπλα γχνα μου τυ υ ψω ο ρω

 σα σε γυ μνον ως κα τα κρι τον εν ξυ υ λω κρε μα με ε νον ^π

 ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας εκ των νε

 κρων ^χ Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι ^η

Δόξα, Ἐξέδυσάν με (σύντομον)

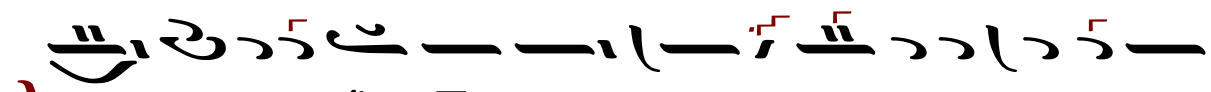
^{ἦχος πλ.β'}

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Ἦχος λ̣ Π̣α

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.123*

 Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ξε δυ σα αν με τα ι μα α α τι α α α μου

και ε νε δυ σα α α αν με χλα α μυ υ υ υ δα

α κοκ κι ι ι νην ε θηκαν ε πι την κε φα λη

η ην μου ου στε φα νον ε εξ α α α καν θων και

ε πι την δε ξι ι α αν μου χει ει ει ρα ε ε δω

κα αν κα α α α λα α α μον ι να συν τρι ι

ι ι ψω α αυ τους ω ως σκε ευ η η κε ε ρα με

ε ε ε ως

Δόξα, ἔξεδυσάν με ἕτερον (ἀργοσύντομον)

ἦχος πλ.β'
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον
ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.124*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ε ξε δυ σα α α α α αν με τα ι

μα α τι α α α α μου ου και ε νε δυ

σα α α α αν με χλα μυ υ υ υ δα α κο ο

οκ κι ι ι ι ι ι ι ι ι νην ε θη καν ε πι

την κε φα λη η η η ην μου ου ου στε ε φα α α

νον εξ α α ακαν θων και ε πι την δε ξι ι

α αν μου ου χει ει ει ρα ε ε δω κα α αν κα α

α α λα α α μον ι να συν τρι ι ι ι ι ψω α αυ

 του ου ου ου ιου ου ου ου ους ω ω ω ως σχε ε ε

 ευ η κε ε ρα με ε ε ε ε ως

Καὶ νῦν, Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

 μην

Τ ο ον νω ω το ο ον μου ε δω κα α α εις

μα στι ι ι ι γω ω ω σιν το δε προ ο ο
 σω πο ο ον μου ουκ α πε στρα α α α φη α πο
 αι σχυ υ υ νη η ης εμ πτυ υ σμα α α τω
 ων βη μα τι Πι λα α του ου ου πα ρε ε ε στην
 και Σταυ ρον υ πε ε ε μει ει ει να δι α την
 του ουκο ο σμου σω τη ρι ι ι α α α α αν

Θις τὸν στίχον

ἤχος α'

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτιζέτο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, δέκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

ἤχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκησες; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόνηθρος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρίζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἐδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῴα σπλάγχνα, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν θριξί καταζαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στήθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον Τέκνον!

οἱμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν ἀσωμάτων, τρόμῳ συνέχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἢ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

ιδιόμελα

Πᾶσα ἡ κτίσις

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.125*

Π α σα η κτι σις η λ λ ο ι ου το ο φο ο ο βω θε ω
ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο
ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος
ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε
με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α
α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ^{π ρ} ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι ^{π ρ}

και οὕτω * α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

Λαός δυσσεβής

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

^χ Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου ε αυ

τοις ^Δ και ε πι τον ι μα τι σμον μου ε ε ^χ

βα α α λον κλη η ρον ^Δ

Λ α ος δυσ σε βη ης και πα ρα α α νο μος ^Δ

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Γήμερον σὲ θεωροῦσα

Ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και εις

την δι ψαν μου ε πο τι ι ι σα α αν με ο ο

ξος

C η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρω το την καρ δι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο και το στηθος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι εδυσ εξ ο φθα αλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο ο θεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο ον το λε ε ε γου ου ου σαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ἐπί ξύλου βλέπουσα

Ο δε Θεος βασιλευς ημων προαιωνων

ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης

Επιξυλου βλεπουσα κρεμα με ενον Χριστε

σε τον παντων κτιστην και Θεον η σε ασποορω

ω ως τεκουουσα εβοοοααπιι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που τοκαλλοος

εδυυ της μορφης ης σου ου φερωκα

θοορα αν σε αδιικως σταου ου μεε

ενον σπευσον ουν αναστηθητι οπως ιδωκα

γω σου την εκνεκρων τριημερον εξαα ναα

α στα α α σιν

Δόξα, Κύριε, ἀναβαίνοντός σου

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ Σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ Ἄδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλόανθρωπε δόξα σοι.

ἦχος λ π δι Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.129*

Δ ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω

ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε

μα α α α α ια α α τι

Κ υ υ υ ρι ι ι ε α να βαι νον το ο ος

σου ου εν τω ω Στα αυ ρω ω ιω ω ω ω ω ἦ φο

ο ο βο ο ο ο ο ος και αι αι αι αι αι τρο ο

ο φο βο ος και αι τρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μος

ε πε πε σε ε ε ε τη η κτι ι ι σει ει και

την γην με εν ε ε κω ω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ

ε ες κα τα πι ει ει εν του ος στα α αυ ρου ου ου ουν

τα α α ας σε τω δε Α α α α δη ε

πε ε τρε πες α να πεμ πειν του ου ου ος δε ε σμι

ι ι ου ος εις α να γεν νη η σι ιν βρο ο τω

ω ω ω ω ω ν Κρι τα ζω ω ω ν τω ω ω ω ω ν και

αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε και νε ε κρω ω ω

ω ω ω ων ζω η ην η ηλ θε ες πα α ρα α σχει

ει λει ει ει ει ειν και ου ου θα α α α α α

να α α α α ια α α α και αι ου ου θα α α α

α α α α να α τον φι λα α α α α α αν

θρω ω ω ω ω πε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα

α α α α α α α α δο ο ξα σοι

Και νυν, ἤδη βάπτεται κάλαμος

ἦχος πλ.δ'

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Ἦδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, και Ἰησοῦς δικάζεται, και κατακρίνεται Σταυρῷ, και πάσχει ἡ κτίσις, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.131*

Και νυ υν και α α ει και εις του ουους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α

μην

Η η η η δη η βα α πτε ται αι αι κα α

α α α α α λα α α μο ος α α πο ο

φα α α α α α σε ε ε α πο φα α σε ως

πα α ρα κρι ι τω ω ω ω πα ρα α α κρι τω ω ω

α α δι ι ι ι ι α α δι ι ι ι ι

κων και αι Ι η η η η σου ου ου ου ους δι

κα α α α α α α α ζε ε ε ε δι κα α ζε

ε ε ται και κα τα κρι ι ι ι ι νε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ται Στα α α α

α αυ ρω ω ιω ω ω ω ω και αι αι αι πα α

α α α α σχει ει ει ει ει ει ει ει πασχει ει η η κτι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι σις εν Σταυ ρω ω

ω ω ω κα θο ρω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ιω ω ω ω σα τον Κυ υ ρι ι ι ι τον Κυ υ ρι

ον αλ λο ο φυ υ υ υ υ υ υ υ αλλ ο φυ

υ υ υ υ υ υ σει ει ιει ει ει ει ει σω ω ω μα

α α α α α α ια α α α α α α α α τος

δι ι ε ε ε ε ε ε δι ε ε με ε ε ε ε ε

ε πα α α α α α α α α α α σχωων α α

γα α θε ε ιε ε ε ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ξα α

α α α α α α α α δο ο ξα α σοι οι οι οι

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ

Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων ὥρῶν

ᾠδα Α'

ἦχος πλ.δ'

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρων σταυρούμενον.

Ἴνα τί ἐφρούρασαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθῃς Χριστὲ βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἀκακος, προσηλώθῃς τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἔβόας Κύριε· εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστῆσαι ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῷ, ἵνα πληρωθῇ, ἡ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

χορὸς α'

ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.133*

Σημερον του Ναου το καταπεεεετααα
σμα εις ελεγχον ρηγνυυται αι αι των
πααααα νοοοοομων και αιτας ι
δι ας αακτι ι ι να ας ο η ηλιοος κρυυυ

πτει ⁶λ Δε σπο ο την ο ρων σταυ ρου ου ου με ε ε ε

νον ^γδλ

^χ να τι ε φρυ α ξαν ε θνη και λα οι ε με

λε ε τη σαν κε να α ^γδλ

ω ς προ ο βα τον ε πι σφα γην η χθης Χρι στε

ε ε Βα σι ι ι λευ ^γδλ και αι ως α α μονο ος

α κα α κος προ ση λω θης τω Σταυ ρω ^Δδλ υ πο τω

ων πα α ρα α νο ο ο μων α α αν δρων ^Δδλ δι

α τας α μαρ τι ι ας η μων φι λα α αν θρω ω ω

ω πε ^γδλ

Δ ο ξ α Πα τρι ι ι και Υι ω και α γι ι

ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι ω ω ω ω νων α α α μην

Τ ο ις συλ λα βου σι σε πα ρα α νο ο ο μοις α νε

χο με νος ου τως ε βο ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε ει και ε πα τα ξα τε τον ποι οι με ε ε να

και δι ε σκορ πι σα τε τα δω δε κα προ βα α τα α

α τους μα α θη η η τα α α ας μου η δυ

να μην πλειους η δω δε κα λε γε ε ω ω ω νας ^επα

α ρα α στη η η η η σαι Α α αγ γε ε ε ε

λων ^γαλ λα α μα α κρο θυ μω ι να πλη ρω

θη α ε δη λω σα υ μιν δι ι α α των

Προ ο φη η η τω ω ω ν μου ^γα δη η λα α και

κρυ φι α α ^Δ Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι οι οι οι ^γ

Ψα Γ'

ἦχος πλ.δ'

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἔβόα· Τῶν δακρῶν μου μὴ παρασιωπήσης· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα, καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἀνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλον τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκρούς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; Αἰμόρρουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

χορὸς β'

ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.135*

Δ ι α τον φο βον των Ι ι ου δαι αι αι ω
 ων ο φι ι ι λο ο ο ος σου και ο πλη σι ι ι
 ο ον Πε ε ε τρος ηρ νη η σα το σε Κυ υ υ ρι ι
 ι ι ε και αι ο δυ ρο με ε νο ος ου
 τω ως ε ε βο ο ο α α των δα κρυ ω ων μου μη
 η η η η πα α ρα σι ι ω ω ω πη η η η
 σης ει πα γα α αρ φυ υ λα α α ξαι την πι στι ιν
 Οι οι κτι ι ιρ μο ον και αι ου ουκ ε ε φυ υ υ

λα α α α ξα και η μω ων την με ε ε τα νοι οι οι

αν ου τω ω δε ε ε ξαι και αι ε λε ε η σο

ο ον η η η η μας

Τ α ρη μα τα μου ε νω τι σαι Κυ ρι ε ε

ε συ υ νες τη ης κραυ αυ αυ γη η η ης μου

Π ρο του τι μι ι ου ου σου Σταυ ρου στρα τι

ω των εμ παι ζο οντων σε ε ε Κυ ρι ι ε ε αι νο

ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το α νε δη σω ω γαρ στε ε φα α νο ον υ

υ υ βρε ε ε ε ως ο την γη ην ζω γρα α φη

η σας τοις α α αν θε ε ε ε σι και την χλαι ναν

χλευ α ζο μενος ε ε ε φο ρε ε σας ο νε φε ε

λαις πε ρι βα αλ λων το στε ρε ε ε ω ω ω ω

μα τοι αυ τη γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι

α α ε γνω θη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

στε ε ε το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α α σοι

Ἦχος λ̣ π̣ ὀ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.137*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π q

Ελ χο ο ο ο ο με ε ε ε ε νος ε πι ι π q

Στα αυ ρου ου ου τως ε βο α ας Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε δι α ποι ον ε ε ε ε ερ γον θε λε τε με x q Δ q

στα αυ ρω ω σαι Ι ι ου ου ου δαι αι αι αι οι ο ο π q

ο ο ο τι ι τους πα α ρα α λυ τους υ μων π q

συ υν ε ε ε σφι ι ι ι γ ξα ο τι τους νε κρους x q

ως εξ υ πνου ου α νε ε ε ε ε στη η η η σα π q

αι μορ ρουν ι α α σα α α α α μην Χα να

ναι αι αι α αν η λε ε ε ε ε η η η η σα ^π9 δι
 α ποι οι ο ον ερ γον θε ε λε τε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ^χ9 φο ο ο νε ε
 ευ σαι Ι ι ι ου δαι αι αι αι οι ^π9 α αλλ ο ο
 ο ψε ε ε σθε εις ον νυν εκ κε εν τα α α τε Χρι στον πα
 ρα α νο μοι οι οι οι οι οι οι οι ^π9

Ἦχος ΓΤ'

ἦχος πλ.δ'

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κείνῃ με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζῶν τὴν αἰώνιον.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, βοᾶ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε. Ἴδε ἁμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὃ ἐν θαλάσῃ σῶσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλευσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποιήκαν, καὶ Πιλάτῳ προδόντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν, καὶ ταῦτα πάσχων, ἔβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων Ἐφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

χορὸς α'

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.101*

Τ α δε ε λε ε ε γει Κυ υ ρι ι ο ος τοις Ι ου ου

ου δαι αι αι οις ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η σα

α α σοι η τι ι σοι πα ρη νω ω ω χλη η η

σα ρι τους τυ φλους σου ε ε ε φω τι ι σα α τους λε

πρους σου ου ε ε κα α θα α α ρι ι ι σα ρι

αν δρα α ο ο ον τα ρι ε πι κλι ι ι ι νη ης η νωρ

θω σα α α μην ρι λα ο ος μου τι ε ποι η η

σα α α σοι ρι και τι ι μοι αν τα πε ε ε δω ω

ω κας αν τι του μα αν να χο λην αν τι ι

του ου υ υ υ δα το ος ο ο ο ξος αν τι του

α γα α πα α αν με Σταυ ρω ω με προ ση λω ω ω σα

α α τε ουκ ε τι στε ε γω λοι πον κα λε

σω μου τα α ε ε ε θνη κα χει ει να α με ε δο ο

ξα α α σου ου ου σι συν τω Πα τρι και τω

Πνε ε ευ μα α α τι κα γω αυ τοις δω ρη

σο ο μαι ζω η η ην τη αι ω ω ω νι ι ι ον

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

χω ε δω καν εις το βρω μα μου χο λην και

εις την δι ψαν μου ε ε πο ο ι σα αν με ε ε

ο ο ο ξος ^γδλ

Ἦχος λ π δλ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.103*

Ο ι νο μο θε ται του ου Ισ ρα ηλ ^Δδλ Ι ου δαι οι

και Φα ρι ι σαι αι αι οι ^βλ ο χο ρος των Α πο ο στο

ο λων βο α α α προ ος υ μας ^γδλ ι δε Να

ος ^Δδλ ον υ μεις ε ε ε λυ σα α τε ι δε Α μνος ον υ

μεις ε σταυ ρω ω ω σα α τε ^γδλ τα φω ω πα α ρε

δω κα τε ε ^Δδλ αλλ ε ξου σι α α ε ε αυ του α α

νε ε ε στη ^γδλ μη πλα να α σθε Ι ι ι ι ου

δαι αι αι οι οι ^γδλ αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λα α σση

η σω ω ω σας και αι αι αι ε εν ε ρη μω ω ω θρε

ε ε ψας αυ τος ε στιν η ζω η η η και το

φως και η η η ειρη η η η νη του ου ου κο ο

ο σμου

Ἦχος λ π ς Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.139*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην

Δ ε ε ε ε ευ τε ε Χρι στο φο ο ροι λα οι οι

κα α τι ι ι δω ω ω μεν τι συν ε βου λε

ευ σα α α το Ι ι ου ου δας ο ο ο προ ο ο δο

ο ο ο της συν ι ι ε ε ρε ευ σιν α α νο ο

ο ο ο μοις κα τα του Σω ω τη η η η η ρος η

η η μων ση με ε ρο ον ε νο χον θα α να α α του

τον α θα να α τον Λο ο γον πε ποι οι οι η

η η η καν και Πι λα τω προ δο ο ο ο ον τες

εν το πω Κρα νι ι ου ου ε στα α α α αυ ρω ω

ω ω σαν και ταυ τα α πα α σχων ε ε βο ο ο ο ο

α ο Σω τη ηρ η η μων λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε γω ω ω ω ω ν α φες αυ τοι οις Πα α α τερ τη

η η ην α α α μαρ τι ι ι α α αν τα α α αυ

την ο πως γνω σι τα α ε ε ε θνη την εκ νε

κρω ων μου ου ου Α να α στα σι ι ι ι ι ι

ι ι ν π ρ

Θεα Θ'

ἤχος βαρύς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς.

ἤχος β'

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ὅτε σὲ Σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτοὺς· τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδετε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἀντὶ στύλου πυρὸς Σταυρῷ με προσηλώσατε, ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε, ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσητέγκατε, ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ (β' χορὸς) καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς. Ψευδὴ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ πάθη Χριστέ. (γ') Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν

χορὸς β'

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.140*

Θ αμ βος η η ηην κα τι δει ει ει εν τον ου ρα
 νου ου ου και γη η ης ποι η τη ην ε πι
 Σταυ ρου κρε ε μα α με ε ε νον η η η η η λι
 ι ον σκο ο ο τι σθε ε εν τα α την η
 με ραν δε πα α α α λιν εις σκο ο τος με τε ελ θου ου ου
 σα αν και την γην εκ τα αφων α να α πεμ που ου
 σαν σω μα τα νε κρω ω ων με θων προσ κυ νου ου ου
 με εν σε ε σω ω ω ω σον η μας

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.141*

Δ ι ε με ρι σαν το τα ι μα τι α μου

ε αυ τοις και επι τον ι μα τι σμον μου

ε βα λον κλη η η ρον

Ο ο τε ε ε τω Σταυ ρω ω ω προσ η η λω

σα αν πα ρα α α νο ο ο μοι τον Κυ

ρι ο ο ο ον τη η ης δο ο ο ξη ης ε βο ο

α α ας προς αυ τους τι υ μας ε ε ε λυ υ πη η

σα α α ει εν τι ι ι νι πα ρω ω ω ρ γι ι ι

σα προ ε μου τις ερ ρυ υ σα α α το υ μα

ας εκ θλι ι ψε ως και νυν τι ι μοι αν τα

πο δι ι δο ο ο τε πο νη ρα αν τι ι α γα

θων αν τι στυ υ λου πυ ρος Σταυ ρω ω με ε προσ

η λω ω ω σα α α τε αν τι νε ε φε ε ε

λης τα φονμοι οι οι ω ρυ υ υ ξα α α τε αν

τι του ου μα α αν να χο λη ην μοι οι προσ η νε ε

εγ κα α α τε αν τι του ου υ υ δα α τος

ο ξος με ε ε ε πο τι ι ι σα α α τε

λοι πον κα λω ω ω τα ε ε θνη η η κα χει ει

να με δο ξα α α σου ου ου σι συν Πα α

τρι *β' χορός* και Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α

τι

Δόξα-Καὶ νῦν, Γήμερον κρεμᾶται

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.143*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι π̣

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην π̣

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκειται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ (ἐμμελῶς εἰς τὸ κλιτὸν).

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὃ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (γ)

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὃ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὃ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὃ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὃ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (γ)

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον

χορὸς β'

Ἦχος λ π̣ ̣ Πά

Πατριαρχική Φόρμιγξ
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.108*

Σ η με ρον κρε μα ται αι αι ε ε ε πι ξυ λου ο

εν υ υ δα α σι ι ι την γη ην κρε μα α α

σας

Σ τε φα νον εξ α καν θω ων πε ρι τι ι ι ι

θε ε ε ται ο των Αγ γε ε λων Βα α σι

λευς

Ψ ευ δη πορ φυ υ υ ραν πε ρι βα αλ λε ται ο πε

ρι βα α αλ λων τον ου ρα α νον εν νε ε ε φε

ε ε λαι αις

Ρ α πισμα κα τε δε ξα α το ο εν Ι ορ δα νη

ε λευ θε ρω ω σας τον Α δαμ

Η λοι οι οισ προ ο οσ η λω ω ω θη **Δ** ο Νυμ φι ι

ι ι ι ο ο ος της Εκ κλη σι ι ι ας **π**

Λ ογ χη η η ε ε ε κεν τη η η θη **Δ** ο Υι ο

ο ο ος της Παρ θε ε ε νου **π**

Π ροσ κυ νου με εν σου τα πα α α θη η Χρι

στε **π** δει ει ει ει ξον η η μιν και την εν δο ξο

ον σου ου **Α** να α α στα α α σιν **π**

τὸ τέλος * στα α α σι ι ι ι ι ν **Χ** **Δ**

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορέτης louka.loukas@gmail.com

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Κεκραγάριον

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθῃ με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματῆριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
 μου ^{π ρ} ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω
 ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ^{π ρ} ε παρ σις τω ω
 ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η
 η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι
 ι ι ε ^{π ρ}

ιδιόμελα

ἤχος α'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν. Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, δέκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ✠

ἤχος β'

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τι μελετᾷ κενά; ἵνα τι τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλόανθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἄδη δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κράζοντας. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις

καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυροῦ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὄδυρομένη μητρῴα σπλάγχνα, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο, διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς. Οἴμοι θεῖον τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ κόσμου! τί ἔδυσ ἔξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι. Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς. Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδου τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον, σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καγῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

☩ ἀντιγραφὴ ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῶν Παθῶν (εἰς τὸν στίχον) ☩

ἦχος πλ.β'

Ἔστι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυροῦ παραδίδοται ὁ κτίστης τῶν ἀπάντων, ὡς ἄμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει, τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπὸγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, τὰς σιαγόνας ραπίζεται, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ πλάστης τῶν ἀπάντων. Ὡ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Πᾶσα ἡ κτίσις

ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.125*

Ε $\frac{4}{\eta}$ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε $\frac{4}{\eta}$ τις υ πο στη σε ται $\frac{4}{\eta}$ ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν $\frac{4}{\eta}$

Π α σα η κτι σις η λ λ ο ι ου το ο φο ο ο βω ^{π q} θε ω

ρου ου σα α σε ^η εν Σ ταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ^{π q} ο η λι ι ο ο ο ο ρς

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο ^{q Δ} και γ ης τα θε

με ε λι ι α ^η συν ε τα ^χ ρα α α α

α α τ τε ε ^χ το ^{π q} τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα παν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ^{π q} ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι ^{π q}

καὶ οὕτω

α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Ky u u ρι ι ι ον

τὸ ἴδιο

Π α σα η κτι σις ηλ λοι ου το ο φο ο ο βω θε ω

ρου ου σα α σε εν Σταυ ρω κρε μα α με νο

ο ον Χρι ι ι στε ο η λι ι ο ο ο ος

ε ε σκο τι ι ι ι ζε ε ε το ο και γης τα θε

με ε λι ι α συν ε τα ρα α α α

α ατ τε ε το τα παν τα συν ε ε ε πα

α α σχον τω τα πα αν τα α κτι ι ι σα α αν

τι ο ε κου σι ως δι η μας υ υ πο ο

μει ει ει να ας Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ξα α

α σοι

καὶ οὕτω α συ νε ε τα ρα α ατ τε ε ε

Λαὸς δυσσεβῆς

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.126*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

λα ος δυσσε βη ης και πα ρα α α νο μος

ι να τι με λε τα α α κε ε ε να ι

να τι την ζω ην των α α πα α αν των θα να α τω

ω κα τε δι ι ι κα α α σε με ε γα α α θα

α αυ μα α ο τι ο κτι στης του κο σμου εις χει

ρας α νο ο μων πα ρα δι ι ι δο ο ο

ται και ε πι ξυ λου α νυ ψου ται ο φι

λα α αν θρω πος ι να τους εν Α δη δε σμω τας ε

λευ θε ρω ω σης κρα α α ζο ο ον τας

μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Σήμερον σέ θεωροῦσα

Χ **Ο** τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Σ η με ρον σε θε ω ω ρου ουου σα η

α α με ε εμ πτο ο ος Παρ θε ε νος εν Στα αυ

ρω λο ο γε ε α ναρ τω ω ω με ε ε νον

ο δυ ρο με ε νη μη τρω ω ω α σπλα αγ χνα ε

τε τρωτο την καρδι ι ι α αν πι ι κρω ως και

στε ε να α ζου ου σα ο δυ υ νη ρως εκ

βα α α θου ους ψυ χης πα ρει ας συν θρι ξι

κα τα ξε νου σα α α α κα τε τρυ υ υ χε ε ε

το δι ο και το στη θος τυ πτου ουσα α νε ε

κρα γε ε γο ε ρως οι μοι θει ει ο ο ον τε ε ε

κνο ον οι μοι τω φω ω ω ως του ου ου κο ο ο σμου

ου τι ε δυς εξ ο φθα αλ μω ωων μου ο Α μνος του Θε

ου ο οθεν αι στρα τι αι των Α σω ω μα α α των

τρο μω συν ει χο οντο λε ε ε γου ου ουσαι α

κα τα λη πτε Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α

σοι

Ἐπί ξύλου βλέπουσα

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Ε πι ξυ λου βλε που ου σα κρε μα α με ε νον Χρι στε

σε τον παν των κτι στην και Θε ον η σε α σπο ο ρω

ω ως τε κου ου σα ε βο ο ο α α πι ι

κρω ως Υι ε ε ε ε μου ου που το καλ λο ος

ε δυ υ τη ης μορ φη η ης σου ου φε ρω κα

θο ο ρα α αν σε α δι ι ι κως σταυ ρου ου ου με ε

ε νον σπευ στον ουν α να στη η θι ο πως ι δω κα

γω σου την εκ νε κρων τρι η με ε ρον ε ξα α να α

α στα α α σιν

Σήμερον ο Δεσπότης

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.144*

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να

η με ε ρον ο Δε σπο της της κτι σε ως πα

ρι στα α α ται αι αι Πι λα α α τω και Σταυ

ρω πα ρα δι ι δο ο ο ται ο κτι ι

στη η ης τω ωων α πα α αν των ως α μνος προς

α γο με ε νος τη ι δι ι ι ι α α βου λη η

η σει τοις η η η λους προς πη η η η γνυ υ

υ ται και την πλε ε ευ ρα α αν κεν τα α α ται

και τω σπογ γω προς ψα α αυ ε ε ε ται ο ο ο

μα αν να ε ε πομ βρη η η σας τας σι

α γο ο να ας ρα α πι ι ζε ε ε ται

ο λυ τρω τη ης του ου ου κο ο ο σμου ου και

υ πο των ι δι ων δου ουου λων εμ παι ζε ε ται αι

ο ο ο πλα α στης τω ων α πα α αν των ω ω

ω Δε σπο ο ο του ου φι ι ι λα α αν θρω πι ι ι

ας υ περ των σταυ ρου ουν τωων πα ρε κα α α

λει ει τον ι ι δι ι ι ο ο ο ον Πα τε ε ρα

λε ε ε γων α α α φε ε ες αυ τοις την

α μαρ τι ι ι αν τα α αυ την ου γαρ οι δα

σι εν οι α α α νο ο ο μοι τι α δι ι ι

κωςπρα α ατ του ου ου σιν

Δόξα, *Ω! πῶς ἡ παράνομος

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

*Ω! πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν βασιλέα τῆς κτίσεως κατεδίκασε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, ἃς ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαὸς μου τί ἐποίησα ὑμῖν, οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν, οὐ νεκροὺς ἐξανάεστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον· τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγᾶς μοι

ἐπιθέντες, ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες, κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην, ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην, ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων βασιλέα. Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ̣ π̣ Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.146*

Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Ω πως η πα ρα νο μο ς συ να α α γω γη

τον Βα σι λε α της κτι ι σε ε ε ως

κα α τε ε ε δι ι ι ι κα σε θα να α α α α

τω μη αι δε σθει ει σα τα ας ε ε ε ευ ε ερ

γε σι ι ι ι ας ας α να μι μνη η η σκω ων προ

η σφα λι ι ζε ε ε το λε ε ε γων προ ος α

α αυ τους λα ο ος μου τι ε ποι η η σα α

α υ μιν σου θαυ μα των ε νε ε πλη η η

σα α α α την Ι ι ου δαι αι αι αι αι αν

ου νε κρους ε ε ξα α νε ε στη η η σα

μο ο νω ω ω τω λο ο ο ο γω ου πα σαν

μα λα α κι αν ε ε θε ε ε ρα α α α πευ

σα α και νο ο ο ο ο ο σον τι ουν μοι αν τα πο

δι ι δο ο ο ται εις τι α μνη η η μο νει ει

ει τε ε ε ε μου αν τι τω ω ων ι ι ι

α μα α α α των πλη η γα α α ας μοι ε ε πι

θε ε ε ε εν τες αν τι ζω η η ης νε κρου

ουουν τες κρε μω ων τε ες ε πι ι ξυ υ

υ λου ουως κα κου ουργο ον το ο ον ε ε ευ ερ γε

ε ε την ως πα ρα α νο ο ο μο ο ο ον τον νο

ο μο δο ο ο ο ο την ως κα τα κρι τον των

πα αν τω ω ων Βα α α σι λε ε ε α Μα

κρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ με Κυ υ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν, Φοβερον και παραδοξον

ἦχος πλ.β'

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

Φοβερον και παραδοξον μυστηριον, σημερον ενεργουμενον καθοραται. Ο αναφης κρατειται, δεσμεϊται, ο λυων τον Αδαμ της καταρας. Ο εταζων καρδιας και νεφρους, αδικως εταζεται, ειρκτη κατακλειεται, ο την αβυσσον κλεισας, πιλατω παρισταται, υ τρομω παριστανται ουρανων αι Δυναμεις, ραπιζεται χειρι του πλασματος, ο πλαστης, ξυλω κατακρινεται, ο κρινων ζωντας και νεκρους, ταφω κατακλειεται, ο καθαιρετης του Αδου. Ο παντα φερων συμπαθως, και παντας σωσας της αρρας, ανεξικακε Κυριε δοξα σοι.

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

Φ ο ο ο βε ρον και πα ρα α δο ο ο ξον μυ

στη η η η ρι ι ι ο ον ση η η με ε ε ε

ρον ε νερ γου ου ου ουου με ε ε ε νον κα α

θο ρα α α α α ται ο α να φης κρα α τει

ται δε σμει ται ο λυ υ ων τον Α α δα α αμ τη ης

κα τα α α α α ρας ο ε τα ζων καρ δι ι α ας

και αι αι νε φρους α δι ι κω ω ως ε τα α α α

α ζε ε ε ε ται ειρ κτη η η κα τα α

κλει ει ε ε ε ται ο τη ην α α α α βυ υ σ σ ο ν κλει

ει ει ει ει σας Πι λα τω πα ρι ι στα α α ται

ω ω τρο ο μω ω πα α ρι ι στα α αν ται ου

ρα νων αι αι αι αι δυ υ υ να α α μει εις ρα

πι ζεται χει ρι του πλα σμα α α το ο ος ο πλα

α α στης ξυ λω κα α τα κρι ι ι νε ε ε

εται ο κρι νων ζω ων τας και αι νε ε ε κρους

τα φω κα τα κλει ει ει ε ε ε ε ε ται ο κα θαι

ρε ε ε ε τη ης του Α α α α α δου ο παν τα

φε ε ρων συ υ υμ πα θως και παν τα σω ω σα α

ας τη ης α α α ρα ας Α νε ξι ι ι ι

ξυ υ λου ου σε ε ε ε νε ε ε χρον ο Α

ρι μα θαι αι α ας κα α θει ει ει ει ει ει ει

λε την των α πα α α α αν των ζω ω ην

σμου υ υ υρνη και αι αι σι ι ι ιν δο ο νι

σε ε ε Χρι στε ε ε ε κη η η η δε ε ε

ευ σε και τω πο ο ο θω η η η πει ει γε

ε το ο ο καρ δι ι ι α α και αι χει

ει ει ει ει ει ει λη σω ω ω ωμα

το ο ο α α α α κη η ρα το ο ον σου πε

ε ε ρι πτυ υ υ υ ξα α α α σθαι ο ο ο

ο μω ω ω ως συ υ στελ λο ο ο με ε νο ος

φο ο ο ο ο ο ο βω και αι αι αι ρων

α α νε ε κρα αυ γα α ζε ε δο ο ο ο

ξα τη συγ κα τα βα α ασει σου ου φι ι ι

λα αν θρω ω ω πε

“Οτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.151*

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει

αν εν ε δυ σα το ε νε δυ σα το ο

Κυ ρι ος δυ ναμιν και περι ι ε ζωσατο

Ο ο τε εν τω τα φω τω και νω υ περ του παν

τος κατε τε ε θης ο λυ τρω τη ης του παν τος

Α δης ο παγ γε λα στος ι δων σε ε ε πτη η ξεν

οι μο χλοι συν ε τρι βη σαν ε θλα σθη σαν πυ υ λαι

μνη ματα η νοι χθη σαν νε κροι α νι ι στα αν το το

τε ε ο Α δαμ ευχα ρι ι στως χαι ρων α νε βο α

σοι Δο ο ο ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω

πε

Ότε εν τῷ τάφῳ σαρκικῶς

Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην

η τις ου ουσα α λευ θη σεται

Ο ο τε εν τω τα φω σαρ κι κως θε λων συν ε

κλει σθης ο φυ υ σει τη της Θε ο τη τος με νων

α πε ρι γρα πτος και α δι ο ο ρι ι στος του θα να

του α πε κλει σας τα μει α και Α α δου α παν τα ε

κε νω σας Χρι στε βα σι ι λει ει α το τε ε και το

Σαβ βα τον του ου το θει ας ευ λο γι ας και δο

ο ο ξης και της σης λαμ προ τη τος η η ξι ω σας

Ότε αι δυνάμεις σε Χριστέ

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε εις μα κρο ο τη η τα η με ρων

Ο ο τε αι δυ να μεις σε Χρι στε πλα νον υπ α
 νο μων ε ω ω ρων συ κο φαν του με νον ε φριτ τον
 την α φα τον μα κρο θυ μι ι α αν σου και τον λι θον
 του μνη μα τος χερ σι σφρα γι σθε εν τα αις σου την α
 κη ρα τον πλευ ραν ε λο ογ χεου σαν ο μωωσ τη η μων
 σω τη ρι ι α χαι ρου σαι ε βο ων σοι Δο ο ο
 ξα τη συγ κα τα βα σει σου φι ι λαν θρω πε

Δόξα-Και νυν, Σε τον αναβαλλόμενον

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὡς περ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρηῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυροῦ κρεμάμενος θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἔκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδέωσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ οἰκτίριμον; Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν ταφὴν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π ῥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.153*

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α μην π

Σ ε τον α να α βα αλ λο ο με ε νον το

φως ω ωσ περ ι ι μα α α τι ι ι ι ον κα

θε λων Ι ω σηφ α πο του ξυ υ υ υ λου ου ου συν

Νι ι κο δη η η η μω και θε ω ρη σας νε

κρον γυ υ μνο ο ο ο ον α τα α α φον ^q x ευ συμ

πα α α θη η η τον θρη η νο ον ^q x α α α α

να λα βων ^q x ο δυ ρο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν ^q x π οι οι οι οι οι οι μοι ^q x γλυ υ κυ υ τα

α α τε ε ε ε Ι η σου ^q x ον προ μι κρου ο

η η λι ι ι ος ^Δ εν Στα α α αυ ρω ^q x κρε

μα με νον θε α σα α με ε ε νος ^Δ ζο ο ο

ο ο φον πε ρι ε ε βα α α α α λ λε ε ε ε το ^π q

και η γη ^π q τω φο ο ο βω ω ^Δ ε ε κυ

μαι αι αι αι αι αι αι αι νε το ^π και δι ερ

ρη η γνυ υ το να α ου το κα τα α πε ε ε ε ε

τα α α α σμα ^{π ρ} αλλ ι δου νυ υν βλε ε ε πω ω

ω ω σε ^{χ ρ} δι ε με ε κου σι ι ι ως ^{Δ ρ} υ πελ

θο ο ον τα α α θα να α α τον ^{π ρ} πω ω ω ω ως

σε ε ^{π ρ} κη δε ε ευ σω ω Θε ε ε ε ε μου ^{π ρ} η η

η η η πω ως ^{π ρ} σιν δο ο ο σι ιν ει λη η η

η σω ^{π ρ} ποι αις χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω ^{χ ρ} το

σον α κη η η η ρα α τον σω ω ω ω μα ^{π ρ} η

ποι α α α σμα τα α μελ ψω τη ση ε ε ξο ο ο ο

δω ω Οι κτι ι ι ι ρ ^ο ^{χ ρ} μον με γα λυ νω ω ω τα

πα α α θη η η η σου ^χη υ μνο λο γω ω ω

ω και την τα α α φη η η ην σου ^πη συν τη Α να

στα α α α σει ει κραυ γα α α α ζων ^χη Κυ ρι ι

ε δο οξα σοι οι οι οι οι οι οι ^πη

Ἀπολυτίκια

^{ἦχος β'}

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναίξιν, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα: Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος.

ἦχος ^{Δε}

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.156*

Ο ε ε ε ε ευσχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων ^Δ το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α

πε ε ε θε το

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ αις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο Α γ γε λος ε βο ο ο ο α τα μν

ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι

στος δε δι α φθο ρας ε δει χθηαλ λο τρι ο

ο ος

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

Εἰς τὸν Ὁρθρον

ἤχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
- Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,
- Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα, σινδόνη καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.157*

Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρ ι ι ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↑

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↑

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Ο ε ε ε ε ευσχη η μων Ι ω σηφ α πο του

ξυ λου κα θε λων **Α** το α χραν τον σου σω ω ω ω

μα **ε** σιν δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω

ω μα σιν **Α** εν μνη μα τι και νω **Α** κη δευ σας α

πε ε ε θε το **Α**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι **Α**

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανα τον η ζω η

η α θα α να τος **Α** το τε τον Α δην ε νε

ε κρω σας τη α στρα πη της **Θ**ε ο τη τος **ε** ο τε δε

και τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας πασαι αι δυ να μεις των

ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον ζω ω δο τα Χρι

στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ταις Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα

ε πι στας ο Αγγε λος ε βο ο ο ο α τα μν

ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι

στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ο

ο ος

Καθίσματα εἰς ἀργὸν εἰρημολογικὸν μέλος

ἦχος α'

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλᾶτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῃαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, δὴ τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

Σινδόνι καθαρᾷ

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος ἧ̣ ḡ̣ Κε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

Σινδόνι καθαρᾷ καὶ ἀρώμασι θείοις, ἐξαιτήσας Πιλᾶτω, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῃαι, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, δὴ τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

ι ι ιν Ι ω ση ηφ και αι αι αι νω μνη η η η

η η μα τι ο ο ο ο θεν ο ο ο ορ θρι ι

αι αι αι αι αι μυ ρο ο φο ο ο ο ροι οι γυ

υ ναι αι αι κες α νε ε βο ο ω ω ν σοι οι οι οι

δει ξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Δόξα, δεῖξον ἡμῖν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Δειξον η η μι ι ι ιν ω ως προ ο ει ει ει

πας Χρι στε ε τη η ην α να α α α α

στα α α α σι ι ιν

Και νυν, ἔξεστησαν χοροί

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ἐξε στη σα αν χο ο ο ροι οι οι οι οι των

α αγ γε ε ε ε λω ων ο ο ρω ωων τες

τον εν τοι οισ του ου Πα α α τρο ο ο ο ος κα

θε ε ζο ο ο ο με ε νο ον κο ο ολ ποις

πως τα α φω ω κα α τα τι ι ι ι θε ε ται αι αι

αι αι αι ως νε κρο ος ο ο ο ο α θα α α α

α α να τος ο ο ο ον τα τα α α α γμα α

τα α α τα α των α αγ γε ε ε ε ε λω ων κυ

υ κλου ου ου σι και δο ο ξα α ζου ου σι ι ι ι ι

συν τοις νε ε κροι οι οι οισ ε εν τω ω Α α α

δη ως Κτι ι στη η ην και Κυ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ο ον

Κάθισμα μετὰ τὴν γ' ᾠδῇ

ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ, τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σε δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... ✠

Τὸν τάφον σου Ἐωτήρ

εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος ᾧ̄ Κε

Κωνσταντῖνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.158*

τον τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η η στρα τι

ι ω ω ω ω ται αι τη η ρου ουουν τες νε

κροι τη η α α στρα α α πη η η η η του ο

ο φθε ε ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ε

γε ε νο ον το ο κη ρυ υ υ υττο ον το ο ο ο

ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α

στα σιν σε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εντω α να α

στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην *τὸ ἴδιο*

Τ ον τα φον σου ου Σω ω ω τη η η η ηρ στρα τι

ι ω ω ω ω ται αι τη η ρου ουσυν τες νε

κροι τη η α α στρα α α πη η η η η του ο

ο φθε ε ε εν το ος Α αγ γε ε ε λου ε

γε ε νο ον το ο κη ρυ υ υ υτ το ον το ο ο ο

ο ος γυ ναι ξι ι τη η η ην α να α α α α α

στα σιν σε ε ε ε ε δο ξα α α α ζο ο με ε ε

εν τον της φθο ο ρα α α ας κα α θαι αι ρε ε ε

την σοι προ οσ πι ι πτο ο με ε ε εν τω α να α

στα α α αν τι ι ε εκ τα α α φου και

μο ο νω ω ω Θε ω ω ω ω ω η η η η

η μω ων

Οί είρμοί τοῦ κανόνος εἰς σύντομον μέλος

ὠδὴ α'

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύφοντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες,

ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἦχος λ π̣ τ̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.159*

Κ υ μα τι θα λα ασ σης τον κρυ ψαν τα πα α
 α λαι δι ω κτην τυ ραννον υ πο γης ε κρυ ψαν
 των σε σω σμε νων οι παι δες αλλ η μεις ως αι νε α
 νι δες τω Κυ ρι ω α σω μεν εν δο ξως γαρ δε ε δο
 ο ξα α σται αι

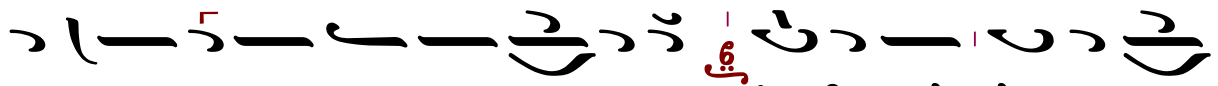

ὕδῃ γ'

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμᾶμενον, θάμβει πολλῶ συνέχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Ἦχος λ π̣ τ̣ Δε̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Σ ε τον ε πι υ δα των κρε μα σαν τα πα σαν
 την γην α σχε ε τως η κτι σις κα α τι δου σα εν τω

 κ ρ α ν ι ι ι ω κ ρ ε μ α μ ε ν ο ν θ α μ β ε ι π ο λ λ ω σ υ ν ε ι

 χ ε τ ο ο υ κ ε σ τ ι ι ν Α α γ ι ι ο ς π λ η ν σ ο υ Κ υ ρ ι ε κ ρ α α υ

 γ α α ζ ο υ ο υ σ α α

ὠδὴ δ'

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοῦμ. ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.160*

Τ η ν ε ν Σ τ α υ ρ ω σ ο υ ο υ θ ε ι α ν κ ε ν ω σ ι ν π ρ ο ο

 ρ ω ν Α β β α κ ο υ μ ε ξ ε σ τ η κ ω ς ε β ο α σ υ δ υ ν α

 σ τ ω ν δι ι ε κ ο ψ α ς κ ρ α α τ ο ς α γ α θε ο μι λ ω ν

 τ ο ι ς ε ν Α α δ η ω ς π α ν τ ο ο δ υ υ ν α α μ ο ς

ὠδὴ ε'

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθῆσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῆ ἀγαλλιάσονται.

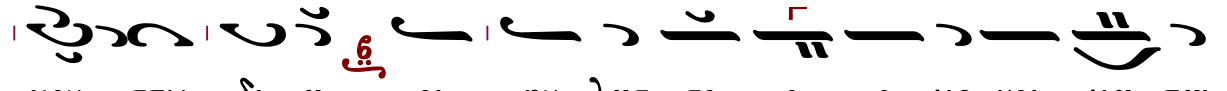

Θ ε ο φα νει ας σου Χρι στε της προς η μας συμπα
 θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νε
 σπε ρον εκ νυ κτος ορ θρι ι ι σας ε κραυ γα ζεν α
 να στη η η η η σον ται οι νε κροι και ε γερ
 θη σον ται οι εν τοις μνη μει οις και πα α α
 αν τες οι εν τη γη α γαλ λι ι α α σοον ται αι

ψδὴ ς'

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῆ
δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστῳδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ
ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Σ υν ε σχε ε θη αλλ ου κα τε σχε θη στερ νοις
 κη τω οις Ι ω νας σου γαρ τον τυ πον φε ρων του πα

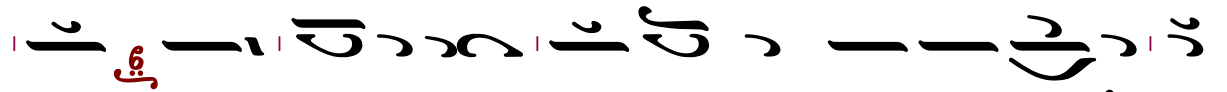

 θον τως και τα φη δο θε ε εν το ος ως εκ θα

 λα α μου του θη ρος α νε θο ρε προσ ε φω νει δε τη

 κου στω δι α οι φυ λασ σο ο ο με νοι μα ται

 α και ψευ δη ε λε ον αυ τοις εγ κα τε ε λι ι

 πε ε τε ε

ψδὴ ζ'

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὀστούς Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦχος λ π Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.162*

Αφρα στον θα αυ μα ο εν κα μι ι ι νω

 ρυ σα με νος τους ο σι ι ι ους παι αι δας εκ φλο

 γος εν τα φω νε κρος α πνους κα τα τι θε ται

 εις σω τη ρι αν η μων των με λω δουν των λυ

Μ η ε πο δυ ρου μου Μη τερ κα θο ρω σα εν
 τα φω ον εν γα στρι α νευ σπο ρας συν ε λα βες Υι
 ον α να στη η η σο μαι γαρ και δο ξα σθη σο μαι
 και υ ψω σω εν δο ο ξη α παυ στως ως Θε ος τους εν
 πι στει και πο θω σε με γα α λυ υ νο ον τα ας

* χ τ α α ας
 τὸ τέλος

Τὰ ἐγκώμια

Στάσις α΄

χορὸς α΄

Η ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε

και Αγ γε λων στρα τι αι αι ε ξε πλητ τον το ^κ συγ

κα τα βα σινδο ξα σουσαιτην σην ^Δ

Στάσις β'

χορός β'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Πατριαρχική Φόρμιγξ
Μ. Εβδομάς, 1969 σ.164*

Α ξι ον ε στιν με γα λυ νειν σε τον ζω ο δο ο

την ^κ τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας ε κτει ναν τα

και συν τρι ψαν τατο κρα τοςτου ε χθρου ^Δ

Στάσις γ'

χορός α'

Ἦχος ρ̣ Γα ρ̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.164*

Α ι γε νε αι νυν πα α σαι ε πι τα φι ους υ υ

υ μνους προ φερου σι ι Χρι στε μου ^η

Εἰς τοὺς Αἶνους

Πασαπνοάριο

ἦχος β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματᾶριον
1952 σ.34*

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον πα αντες οι αγ γε ε λοι αυ του

αι νει τε αυ τον πασαι αι δυνα α α μεις

ⲕⲁ ⲧⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲁⲓ ⲟⲩ ⲡⲣⲉ ⲉ ⲡⲣⲉ ⲩ ⲩ ⲙⲛⲟ ⲟⲩ ⲧⲱ ⲱ

ⲱ Ⲭⲉ ⲉ ⲉ ⲱ

ἰδιόμελα

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμη τὴν κτίσιν, καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς οὐρανοὺς, ὑπνοῖ ἡ ζωὴ, καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμὸν. Αὐτῷ βοήσωμεν Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ, δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων, τίς ἐγερεῖ σε βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

ἤχος πλ.β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἡτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθεῖν. Ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον συνέχει τάφος

Ἦχος Δι' ⲁⲓ

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ νης α αυ του

Κ η μερον συν ε ε χει τα α φος τον συν ε χον

τα πα λα μη η η την κτι σιν κα λυ υ υ πτει λι

ι θος τον κα λυ ψαντα α ρε τη η η τους ου ου

ρα α νου ους υ πνοι οι η ζω ω η η και Α α δης

τρε ε ε μει και Α δαμ των δε σμω ω ωων α

πο λυ υ υ ε ε ε ται δο ο ξα τη ση οι κο ο

ο νο μι ι α δι ης τε ε λε ε σας παν τα σαβ βα

τι σμο ον αι ω ω ω νι ι ι ον ε δω

ρη σω η μιν την παν α γι αν εκ νε κρων ε ξα α να

α α στα α α σιν

Τί τὸ ὀρώμενον θέαμα

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω ω ω και αι

αι κι θα α ρα

Τ ι το ο ρω με νον θε α α μα τις η πα ρου ου σα κα

τα α α παυ σις ο βα σι λευς των αι ω νων την

δι α πα θους τε λε ε σας οι κο ο ο νο μι ι ι αν

ε εν τα α φω ω σα αβ βα τι ι ι ζει και

νον η μιν πα ρε ε χων σα αβ βα τι σμον αυ τω βο

η η η σω ω ω μεν α να στα ο Θε ος

κρι ι ι νων την γην ο τι συ βασι λε ευεις εις του

ου ους αι ω ω νας ο α με τρη τον ε χων το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

Δευτε ιδωμεν την ζων

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Δευτεριζω η ημων εντα αφωω

ωκει με ε νην ι να τους εν τα φοις κει με ε νους

ζωωωωω ποι οι η η η ση δευτεση με ρον

τον εξ Ι ου δα υ πνου ουν τα θε ω ω ω με

νοι προ φη τι κως αυ τω ω ω εκ βο η η η

σωωω μεν α να πε σων κε ε κοι οι μη η

σαι αι ως λε ε ε ων τις ε γε ρει σε Βασι λευ

αλλ α να στη η θι ι αυ τε ξου σι ι ι ως

ο δους ε αυ τον υ περ η μω ων ε ε ε κου σι ι

ω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἠτίσατο Ἰωσήφ

Ἦχος λ π π̣α

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.167*

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η χους

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λαλαγμου πα

σα πνο η αι νε σα ατω ω ω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον

Η τη σα α το Ι ι ω σηφ το σω μα του ου ου

Ι η η η σου και α πε ε θε ε το εν τω και αι

νω ω αυ του μνη μει ει ει ω ε ε δει γα αρ

α α αυ το ο ον εκ τα α α φου ως εκ πα στα α

δος προ ο ελ θων ο συν τρι ψας κρα τος θα α

α να α α του ου και α νοι ξας πυ λα α ας πα
 α α ρα δει ει ει σου αν θρω ωποις δο ο ο ξα α α
 σοι

Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιευτυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.168*

ε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι
 Υι ω και Α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α
 τι

Την ση με ε ε ρον μου υ υ στι κως ο με ε

γας Μω υ υ σης προ ο δι ι ι ε ε ε

τυ που ουου το λε ε ε ε ε γων και ευ λο

ο γη η η σεν ο ο ο Θε ο ος την η

με ε ρα α αν τη η ην ε βδο ο ο ο μην του

το γαρ ε ε στι το ευ λο γη με ε ε νον Σα αβ

βα α α τον αυ τη ε στιν η της κα τα

πα αυ σε ε ε ω ω ως η με ε ε ρα εν η

κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε

ε ε ου ^π δι α της κα τα τον θα να το ον οι οι

οι κο ο ο νο μι ι ι ας ^Δ τη σαρ κι ι ι ι σα

αβ βα τι ι ι ι ι σας ^π και εις ο ην πα α λιν

ε πα α α νελ θων ^Δ δι α της Α να στα σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ^Δ ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ον ^Δ ως μο νος α

γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω πος ^π

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ Πρωΐ

Κεκραγάριον

ἦχος α'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέσθαι με πρὸς σέ.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος ᾠὴ Πα'

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α
κου ου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου ου σο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε
κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε π ρ

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου π ρ ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου π ρ ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ουου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε π ρ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα

ἦχος α'

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεισιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρώσάμενος.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθέρωθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς

Ἦχος ᾠΐ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματᾶριον
1952 σ.7*

Ἐκ βαθεῶν ἐκεκραξά σοι Κύριε Κύ

ριε εἰς ἀκούσον τῆς φωνῆς μου

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἐεὐχάσθαι προσδεξά

αἰαγιαεὐκυυριε και

παρὰ σκουήμινα φεεσιν αμαρτιων

οτι μο νοος ει ο δειξας εν κοσμητην Α να

αασταααασιν

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών

Γενηθητωταωτασουπροσεχονταεις

την φωνηηντηςδεησεωωωωςμου

ΚυκλωσατελααοιΣιωνκαιπεριιλαα

βετεεεαααυτηνκαιδοτεδοξανεναυ

τητωαναστααντιιιεκνεκρωων

οτιαυτοςεστιιιινοοΘεοοοοςηηη

μωνολυτρωσαμεενοοςηημααας

εκτωνανομιωωνηηημων

Δεϋτε λαοὶ ὑμνήσωμεν

ΕανανομιαςπαρατηρησηςΚυ

ρι ε Κυ ρι ε ^{π ρ} τις υ πο στη σε ται ^{χ π ρ} ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμο ο ο ος ε ε ε ε στιν ^{π ρ}

Δε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω

μεν Χρι στο ο ον ^{π ρ} δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε

κρω ων Α να α α στα α α σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος

ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^{ρ Δ}

^φ ο εκ της πλα νη ης του ου ε ε χθρου ου ου ^{ρ ρ} τον κο

ο σμον λυ τρω σα α α με ε ε νος ^{π ρ}

Τῷ πάθει σου, Χριστέ

Ἦχος ⁴/₉ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.13*

^χ **Ε**ν ε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε ^{π ρ} υ πε μει νεν η ψυ χη μου

εις τον λο γον σου ^{χ π ρ} ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι

τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ}

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη

μεν ^{Δ δ} και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ

τρω θημεν Κυ ρι ε δο ο ξα σοι ^{π ρ}

ιδιόμελα

^{ἦχος πλ.δ'}

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ
ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἅς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε.
Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις·
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. τὸ ἴδιο ☩

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ
ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε, πύλας χαλκᾶς συνέτριψε, ψυχὰς ἅς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε.
Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία, ἐδεξάμην θνητόν, ὥσπερ ἓνα τῶν θανέντων,
τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὢν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς
ἀπ' αἰῶνας, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

“Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου τὸ κράτος, ὁ ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα, ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς, οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.170*

α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισρα ηλ ε

πι ι ι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο

α α α συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι

ας γεν νη θεν τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α

α μην ελ θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα

α τοος μου ου ε ε ε λυ υ υ υ σε πυ λας χαλ

καρ σὺ υἱ ἑ τρι ἰ ψε ε ⁶ λ ψυ χας ας κα τει ει

χον το πρι ἰ ἰν ^Δ α Θε ο ος ων α νε ε ε

στη η η σε ^γ α δο ξα α Κυ ρι ἰ ε ε τω ω Σταυ

ρω ω ω σου ου ^Δ α και τη Α να στα α α σει ει ει

σου ^γ α

^χ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ⁶ λ και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ ^χ ⁶ λ εκ πα σω ων των α νο μι

ω ω ω ων α α α αυ του ^γ α ^{το ἴδιο} ρ

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νω ων βο ο

α α α ⁶λ συν ε φε ε ρε ε ε μοι ει τον εκ Μα ρι

ας γεννη θεν τα α μη η υ πε ε δε ε ε ξα α α

α μην ^νδλ ελ θω ων γα α αρ επ ε με ε ε το κρα

α τοος μουου ε ε ε λυ υ υ υ σε ^Δδλ πυ λας χαλ

κας συ υ υν ε τρι ι ψε ε ⁶λ ψυ χας ας κα τει ει

χον το πρι ι ιν ^Δδλ Θε ο ος ων α νε ε ε

στη η η σε ^νδλ δο ξα α Κυ ρι ι ε ε τω ω Σταυ

ρω ω ω σου ου ^Δδλ και τη Α να στα α α σει ει ει

σου ^νδλ

Σήμερον ό Άδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου

^χΑ ^χι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε

θνη ^ε ^λ ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα

α α οι ^γ ^δ

C η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α ^ε ^λ κα τε

λυ θη η μου ου η ε ε ξου ου ου σι ι ι ι

α ^γ ^δ ε δε ξα μην θνη το ον ω ωσ πε ε ερ ε

ε να τω ων θα α α νε ε ε εν των ^γ ^δ του τον γαρ

κα α τε ε ε χειν ο ο λως ου ουκ ι ι σχυ υ υ

ω ^α ^δ αλλ α πο λω μετα α του ουου του ω ων ε

βα σι ι ι λε ε ε ευ ον ^γ ^δ ε γω ει χον τους νε

κρους απ αι αι ω ω ω νος ^ε ^λ αλ λα ου τος ι δου πα αν

τα ας ε ε γει ει ει ει ρει Δο ξα α Κυ ρι ι ε ε

τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α

σει ει ει ει σου

Σήμερον ό Άδης στένων βοᾷ· Κατεπόθι μου

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε ε νει ει εις το ον αι ω ω ω ω να

Σ η με ρον ο Α δης στε ε ε ε νων βο α κα τε

πο θη μου το ο κρα α α το ος ο ποι μη η ην ε

στα αυ ρω ω ω θη και τον Α δαμ α α νε ε ε στη η

η σεν ον περ ε βα α α σι ι λε ευ ον ε ε

ε στε ρη η μαι αι και ους κα τε πι ον ι ι σχυ υ υ
 σας παν τας ε ξη η η με ε ε ε σα
 ε κε νω σε τους τα φους ο σταυ ρω θεις ουκ ι
 ι σχυ υ υ υ ει του ου θα α α να α α α α
 του το ο ο κρα α α α τος δο ξα α Κυ ρι ι ε ε
 τω ω Σταυ ρω ω ω σου ου και τη Α να στα α α
 σει ει ει σου

Δόξα, Τὴν σήμερον μυστικῶς

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ἦχος λ π Πα

Ὡς εὐδοξία Πατριαιαι

Υιὼ και Ααγιωω Πνευμαα

τι

Τη σημεερον μυ υυστικως ομεε

γας Μωυυσης προοδιειεεε

τυπουου του λεεεεγων και ευλο

ογηηησεν οοο Θεοοςτην η

μεεραααντηηηνεβδοοοομην του

τογαρ εεστι τοευλογημεεενον Σααβ

βααατον αυτηεστινητηςκατα

πα αυ σε ε ε ω ωως η με ε ε ρα εν η

κα τε παυ σε α πο παν των των ερ γω ω ων αυ

του ο Μο νο γε νη η ης Υι ο ο ος του Θε

ε ε ου δι α της κα τα τον θα να τον οι οι

οι κο ο ο νο μι ι ι ας τη σαρ κι ι ι ι σα

αββα τι ι ι ι ι σας και εις ο ην πα α λιν

ε πα α α νελ θων δι α της Α να στα σε ε

ως ε δω ρη η σα α το ο ο η μιν ζω ην

την αι ω ω ω νι ι ι ον ως μο νος α

γα θος και αι φι λα α αν θρω ω ω πος

Καὶ νῦν, τὴν παγκόσμιον δόξαν

ἦχος α'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέμψε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ἦχος ἄ̣ Πα̣

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.11*

Κ αὶ νῦν καὶ α εἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ῶ νας τῶν αἰ ῶ

ῶ νῶ ῶν α α ἀ μὴν π̣ ρ̣

τ ἠν παγ κο σμι ον δο ο ο ο ο ξαν τὴν ἐξ αν

θρω ῶ ῶ πων σπα α ρεῖ εἰ εἰ εἰ σαν π̣ ρ̣ καὶ τὸν Δε σπο

τὴν τε ε κου ου σαν τὴν ε που ρα α α α νι ι

ον πυ υ υ υ λην π̣ ρ̣ ὑ μνη η σω ῶ ῶ μεν Μα ρι

αν την πα αρ θε ε ε νον πων α σω μα των το ο

α α σμα και των πι στω ων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα αυ τη γαρ α νε δει ει

ει ει ει χθη ου ου ρα νος και να ο ος της Θε ε

ο ο ο τη η η η τος αυ τη το με σο τει ει χον

της ε χθρας κα θε ε λου ου σα ει ρη νην αν τει ει

ση η η ξε και το βα σι ι λει ον η νε

ε ε ω ω ω ω ξε ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον

τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν υπερ μα

χον ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν

τα α α Κυ ρι ι ι ον π θαρ ει ει ει τω τοι

οι οι οι οι οι οι οιν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε

ου π και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε

χθρου ου ους ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο

ος π

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΣΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

